

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobců: a) X., narozený dne X.
b) X., narozená dne X.
c) X., narozená dne X.
d) X., narozená dne X.
e) X., narozený dne X.
f) X., narozený dne X.

všichni zastoupení advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 12. 2022, č. j.: OAM-1060/ZA-ZA11-HA13-R2-2018, č. j.: OAM-1058/ZA-ZA11-HA13-R2-2018, č. j.: OAM-1059/ZA-ZA11-HA13-R2-2018 a č. j.: OAM-1058/ZA-ZA11-HA13-R2-2018-II

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

I. Vymezení věci

1. Žalobami podanými včas u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2022, č. j.: OAM-1060/ZA-ZA11-HA13-R2-2018, č. j.: OAM-1058/ZA-ZA11-HA13-R2-2018, č. j.: OAM-1059/ZA-ZA11-HA13-R2-2018 a č. j.: OAM-1058/ZA-ZA11-HA13-R2-2018-II, jimiž jim nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žalob

2. Žalobci v žalobách namítali, že zásadním důvodem neudělení mezinárodní ochrany byla celková nevěrohodnost žalobce a) (i dalších žalobců), na jehož azylový příběh byly navázány obavy ostatních žalobců; v napadených rozhodnutích nadále zůstávají nedostatky ohledně řádného zjištění skutkového stavu, nepřipadné byly postup žalovaného ohledně provádění dalších a dalších pohovorů, stejně jako trvání na totožných výpovědích ohledně starších událostí, zvláště když mezi prvními dvěma pohovory byl odstup delší než čtyři roky, podklady označené žalovaným za irelevantní nemusí být irelevantní pro žalobce se znalostí místních poměrů, irelevantní naopak je, pokud žalobci b), e) a f) u navrhovaných listin nevěděli, o jaké podklady se jedná, žalobci byli v řízení aktivní, stěžejní momenty jejich azylového příběhu nebyly vyvráceny, přístup žalovaného byl formální, nekritický a předpojatý, jehož cílem bylo zamítnutí žádosti, postačí přitom, aby žadatel o mezinárodní ochranu podpořil svá tvrzení vlastní věrohodnou výpovědí, v řízení o mezinárodní ochraně je rovněž rozloženo důkazní břemeno mezi žadatele a správní orgán, bylo na žalovaném, aby vyvrátil tvrzení žalobců, žalovaný nebyl nestranný a mnohé rozpory je možné vysvětlit, např. některé rozhodné události byly označeny odlišně, ač jsou významově totožné, synové žalobců a) a b) (tj. žalobci e) a f)) kvůli nezletilosti v době rozhodných událostí nemohou držet totožnou dějovou linii azylového příběhu (každý člen rodiny nemusí detailně znát azylový příběh žalobce a), faktorem je i zdravotní stav žalobců e) a f)), hrozby primárně určené žalobci a) se týkají celé rodiny, záměna mezi bratrancem a synovcem není zásadní, tvrzení žalovaného o snižování azylového příběhu ostatních žalobců ze strany žalobce a) je účelové a závěr o instruování ostatních žalobců žalobcem a) je spekulativní, žalovaný nerespektoval rozložené důkazní břemeno, žalobci a) klade k tíži, že neprokázal rodinnou vazbu k jednotlivcům již postiženým jednáním původců azylově relevantní újmy, přitom bylo na něm, aby tvrzení žalobců vyvrátil, žalobce a) je nemá, jak prokázat, totéž platí o vztahu žalobkyně b) k jejímu bratranci, jednotlivá tvrzení žalobců odpovídají shromážděným podkladům, zprávy opatřené samotným žalovaným hovoří o tristní lidskoprávní situaci v Pákistánu, v kontextu daných zpráv nelze být překvapen nedůvěrou žalobců k státním orgánům své vlasti.
3. Napadená rozhodnutí jsou rovněž nepřezkoumatelná, zamítnutí žádostí žalobců není řádně odůvodněno, nýbrž je založeno na hledání jakýchkoliv rozporů mezi jednotlivými členy rodiny, zpochybňován je i rodinný charakter azylového příběhu žalobců, původ potíží žalobce a) je identifikován v jeho bývalých obchodních aktivitách, vůči dalším žalobcům jsou potíže označeny výlučně za problém žalobce a), ač pro to není žádné odůvodnění, synům žalobce a) (žalobcům e) a f)) taktéž nelze vyčítat nedostatečnou znalost azylového příběhu rodiny, jelikož v dané době byli malí, s klíčovými rozhodnými událostmi se seznamovali až zpětně a výhrůžky původců pronásledování vždy směřovaly vůči celé rodině, konstatování potíží výlučně u žalobce a) navíc kontrastuje se závěrem o Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nevyužití vnitrostátní ochrany všemi žalobci, nedostatečně bylo odůvodněno neudělení azylu pro příslušnost k sociální skupině (§ 12 písm. b) zákona o azylu) a zejména neudělení doplňkové ochrany (§ 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu), aspekty informací o zemi původu jsou vybrány, aby vyhovovaly žalovanému, a jsou vztaženy jen k postavení a ochraně navrátilivších se žadatelů o mezinárodní ochranu, pro žalobce jsou relevantnější obecné zprávy, nedostatečně bylo odůvodněno i neudělení humanitárního azylu, v odůvodnění napadeného rozhodnutí chybí, co by mělo být důvodem hodným zvláštního zřetele, nebyl tudíž učiněn výklad neurčitěho právního pojmu.

4. Navrhli, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný se k žalobám vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobami nesouhlas. Původní rozhodnutí bylo soudem zrušeno primárně kvůli tomu, že žalobcům nebyla dána možnost se vyjádřit k rozporům ve výpovědích a ve správních spisech rovněž chyběly pohovory s ostatními členy rodiny, všechny nedostatky byly v napadených rozhodnutích napraveny, azylový příběh žalobců je plný logických rozporů, protirečících si vyjádření a rozporuplně popisuje jednotlivé události, žalobci nebyli schopni vysvětlit jednotlivé rozpory, žalobce a) popíral své předchozí výpovědi, uváděl, že dříve hovořil o skutečnostech, o nichž nehovořil, a zpochybnil též výpověď žalobce f), hovořil o jeho psychických potížích, jež dříve popřel, nic nesvědčilo neznalosti angličtiny žalobcem f), rozporné byly údaje o sestřích žalobce a), nevěrohodné bylo i zpětné zpochybnění překladu a tvrzená jazyková bariéra u angličtiny, kterou žalobce a) deklaroval jako první jazyk, v němž je schopen se dorozumět, X., žalobci nikdy nečelili potížím ve vlasti, jádrem sporu byl podnikatelský spor mimo zemi původu, v napadených rozhodnutích se nachází detailní popis všech nejasností azylového příběhu žalobců, právní názor soudu vyslovený ve zrušujících rozsudcích byl respektován, napadená rozhodnutí jsou zákonná a netrpí vadami namítanými v žalobách. Žaloby navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správních spisů

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobci v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 17. 12. 2018 uvedli, že jsou pandžábské (popř. pákistánské) národnosti, jsou schopni se dorozumět v urdštině, žalobci a) a e) též anglicky, žalobkyně b) anglicky trochu, žalobce a) se navíc dohovoří i pandžábsky, náboženským vyznáním jsou sunnitští muslimové, nebyli politicky aktivní, strýc žalobce a) však byl již ve třech politických stranách, žalobci a) a b) jsou manželé, žalobci c) až f) jsou jejich děti, nejpozději od roku 2005 žila rodina v Dubaji, roku 2014 nebo 2015 se rodina přestěhovala do Malajsie, v lednu 2018 navštívila žalobkyně b) ve vlasti nemocnou matku a v únoru 2018 se vrátila do Malajsie, dne 15. 5. 2018 žalobci odletěli do České republiky, po několika dnech odjeli do Německa, kde požádali o mezinárodní ochranu, v prosinci 2018 byli převezeni do České republiky v rámci Dublinského transferu, povolení k pobytu žalobci měli v Malajsii a Spojených arabských emirátech, žalobce a) měl ve Spojených arabských emirátech rezidenční vízum, v Malajsii pak povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, X., po vzniku potíží vše prodal, o mezinárodní ochranu žalobci žádali jednou, v Německu roku 2018, celá rodina je

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

zdráva, žalobkyně b) občas mívá migrény, žalobci c) až f) jen nesou těžce neustálé cestování.

7. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu žalobce a) sdělil, že roku 2008 a 2009 měl ve Spojených arabských emirátech potíže s X.; strýc, který byl v politických stranách, je nyní ve vězení, podnikal v Malajsii a Dubaji, o peníze mu nejde, v zemi původu nebyl od roku 2006, jelikož tam pro něj není bezpečno; jiné důvody žádosti nemá. Dle žalobkyně b) chtějí být v bezpečném státu. Dle žalobce e) v případě návratu do země původu X.; jiné důvody nemá.
8. Během pohovoru vedeného dne 17. 12. 2018 žalobce a) dále uvedl, že v České republice nemá rodinné příslušníky ani nikoho známého, ve vlasti má dvě sestry, v Dubaji pak matku a bratra, v Pákistánu do roku 2003 studoval, roku 2006 se do vlasti vrátil na čtyři dny kvůli svatbám sourozenců, roku 2003 odjel do Dubaje za prací, tam X., proto se roku 2014 přestěhoval do Malajsie, X., roku 2009 jej kontaktovala dubajská policie, že na něj mají trestní oznámení, měl X., což rozporoval, byl umístěn do vyšetřovací cely, mladší bratr mu přes právníka zařídil propuštění na kauci, ve Spojených arabských emirátech byl obviněn z X., v Malajsii začal znovu podnikat, X., v lednu 2015 za ním přijela rodina, dařilo se mu, čtyři roky neměl potíže, v lednu 2018 onemocněla tchýně v Pákistánu, žalobkyně b) a syn se za ní vydali, tchán a švagr jim řekli, že je někdo sleduje a mohl by je unést, ať se raději vrátí, bylo to na malém městě a viděli tam někoho neznámého, měsíc po jejich návratu do Malajsie X., oficiálně to neřešil a na policii nešel, kamarád mu řekl, že by si jen uškodil, a doporučil mu utéct do Evropské unie a požádat o azyl, sehnal jim převaděče, který jim zařídil cestu do Evropy, ohledně X. se na policii neobrátil, v Pákistánu je zkorumpovaná policie a X., roku 2014 unesli z jeho domu v Pákistánu bratrance, strýc podal oznámení na policii, pak někdo volal bratrovi, že unesli syna žalobce a), bratr sdělil, že šlo o bratrance, po telefonu jim bylo sděleno, že za tím stojí velký gangster, po třech měsících byl bratranec propuštěn, muselo být ale X., policie strýci sdělila, že velký gangster je vlivný, má kontakt na X., proto proti němu nemají nic podnikat, velkého gangstera X., nikdo si na něj netroufne, policie v Pákistánu proti němu nezasahuje, gangsteři po něm celkem chtějí X., nezaplatí to, nejde o jeho dluh, i kdyby zaplatil, nemá záruku, že jej nezabijí, dle dubajského soudce bylo vše vyřešeno X., stejně by byl v Dubaji zatčen, X., soudní obrana by zabrala hodně času, byl by zatčen a musel by se bránit z vězení, rodina by bez něj nepřežila a velký gangster by mu mohl něco provést, ve vlasti dříve neměl potíže, vše se odvíjí od situace v Dubaji a obchodního sporu, ve vlasti by mohli unést jeho rodinu, už omylem místo syna unesli bratrance, chodí za jeho příbuznými a pátrají po něm, sestra se musela odstěhovat, neboť má strach o své děti, pátrají po něm lidé velkého gangstera, jenž už únosy syna vyhrožoval, snad by se vše vyřešilo, kdyby velký gangster zemřel, strýc, který se politicky angažoval, jej podporoval, někdo na něj ale podal falešné trestní oznámení, což je v Pákistánu běžné, zavřen do vězení byl X., strýc se snažil vyjednávat s velkým gangsterem, na malajskou policii ohledně výhrůžek se neobrátil, protože mu policista, jenž k němu chodil nakupovat, sdělil, že by si podáním trestního oznámení jen přitížil, malajská policie je rovněž nefunkční, dubajská policie funguje dobře, ale má tam X., byl by zadržen a musel by se hájit z vězení, X., od toho se vše odvíjí, X.
9. Po přerušení pohovor pokračoval. Žalobce a) v něm dále tvrdil, že jeho děti nemají žádné psychické potíže, jsou jen rozrušené, jak s nimi bylo zacházeno v Německu, dceru do školy doprovázel policista, bylo to nepříjemné, děti nevědí nic blíže o jeho situaci okolo Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

podnikání a výhrůžek, nechce, aby žalovaný vyslechl jeho nezletilé děti; rodina se za ním přemístila do Malajsie po čtyřech měsících roku 2015, chtěl se tam nejdříve uchytit, žalobkyně b) zatím žila v Dubaji s jeho matkou a bratrem, v Pákistánu by byli v ohrožení, ale Dubaj je bezpečný, kdyby neměl potíže s X., žil by tam dál, velký gangster jej může vydírat jen v zemi se slabou policií, v jeho případě v Pákistánu a Malajsii, v České republice, Německu a Dubaji je policie silná, proto tam může žít, v Dubaji ale má potíže X., v Dubaji mu bylo vyhrožováno v souvislosti X.; v případě návratu do vlasti nepochybně unesou někoho z rodiny a budou chtít peníze X., zabíjení lidí je v Pákistánu běžné, našli by jej tam všude, velký gangster má jistě kontakty na imigrační úředníky, je to známý kriminálník a podporuje X., bratr v Dubaji s ním měl několik telefonátů, nyní bratr X., bratr nebyl též od roku 2014 v Pákistánu, velký gangster je v Pákistánu obviněn za únosy, vydírání, legalizaci výnosů z trestné činnosti a vraždy, v Dubaji se rodině nic nestalo, neboť je to bezpečné místo, děti též byly jen doma, když má dle zákonů potíže v Dubaji, nedotkne se to rodinných příslušníků, na sledování žalobkyně b) při návštěvě Pákistánu usoudil tchán, protože to bylo v malém městě, kde všechny zná, a najednou uviděl neznámý vůz s muži a zbraněmi, žalobkyně b) raději nechodila na nákupy, aby ji neunesli, na letiště pak jela s ozbrojeným doprovodem, neví, proč na jeho pobyt v Malajsii nepřišli dříve, vysledovali je až s návratem žalobkyně b) ze země původu, žalobce a) ve vlasti kromě strýce neudrhuje kontakt s nikým, žalobkyně b) se z Pákistánu vrátila v lednu 2018, bratranec v Pákistánu byl unesen v září 2014, roku 2009 byl v Dubaji zadržen jen čtyři dny, pak jej propustili na kauci, na pákistánské ambasádě byl naposledy v X.

10. Během pohovoru vedeného dne 19. 12. 2018 žalobkyně b) dále uvedla, že roku 2005 se přestěhovala do Spojených arabských emirátů, žalobce a) tam pobýval již od roku 2003, rodina se za ním přestěhovala; žalobce a) pracoval v Emirátech, měl X., byl tam člověk, s nímž se nedohodli, žalobce a) s ním měl potíže, proto se roku 2014 přestěhoval do Malajsie, kam jej roku 2015 následovala rodina, do vlasti nemohli, protože člověk, který dělal žalobci a) potíže, byl významný mafián; v Malajsii si otevřeli X., s nejmladším synem cestovala za nemocnou matkou do vlasti, lidé, s nimiž měli potíže v Emirátech, se dozvěděli o její cestě do Pákistánu, pak se musela vrátit do Malajsie, tak se dozvěděli, že jsou v Malajsii, lidé mají kontakty v různých státech, X., chodili za nimi, navštěvovali je X. a požadovali výpalné, nevěděli, co dělat, promluvili s člověkem, jenž jim doporučil cestu do Evropy, proto dali peníze převaděči; po roce 2005 se do vlasti vrátila dvakrát, poprvé byla na sestřině svatbě, rok si přesně nepamatuje, možná roku 2015, roku 2018 cestovala do vlasti za nemocnou matkou, již neviděla deset let, při prvním návratu z Pákistánu neměla potíže, před rokem 2018 přímo ona neměla ve vlasti problém, ale roku 2014 po přestěhování do Malajsie si dotyčný člověk myslel, že se přestěhovali do Pákistánu a unesl synovce, považoval jej za syna, synovec byl unesen okolo tří měsíců, jako výkupné chtěli X., řešilo se to přes policii X., nic nepomohlo, až když byly zaplacený peníze, byl synovec propuštěn, složila se celá rodina ve vesnici a dala dohromady požadovanou částku, policie jim vůbec nepomohla, prý hledali a nevěděli, kde synovec je, domnívá se, že to věděli, ale mafie jim zaplatila, synovce unesla mafie, s níž měl potíže žalobce a), protože ten člověk zavolal švagrovi, řekl o žalobci a) a potřebě peněz, nebo synovce zabijí, po propuštění synovce žádné další potíže v Pákistánu nebyly, pouze občas chodili za rodinami žalobců a) a b) a ptali se, kde se nachází, že jim dluží peníze, rodiny odpovídaly, že neví, policisté v Pákistánu pomáhají za peníze, bohatý člověk určitě peníze zaplatil, policisté se k nim nechovali hezky, jistě byli spojeni s mafiány, v Dubaji se s těmi lidmi osobně nesetkala, jednali společně jako muži, nikoliv se ženami, proto je nikdy nepotkala, v Malajsii chodili Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

jiní členové mafie, X., v kontaktu s nimi nebyla, X., když je viděla, neotevřela jim, oni za chvíli odešli, poznala, že jsou to oni, protože manžel tvrdil, že za ním chodí Tamilové, a tohle Tamilové byli, navíc X., vstoupit dovnitř nemohli, dveře byly zabouchnuté, X., muži přišli po jejím návratu z Pákistánu, asi někdy v březnu 2018, v Pákistánu byla roku 2018 asi deset až patnáct dní, jezdily tam cizí vozy, byli v nich neznámí lidé, otec si myslel, že jde o uvedené mafiány, proto jí řekl, aby se raději vrátila do Malajsie, zavezl ji na letiště, pak se vrátila zpět, s lidmi přímo do kontaktu nepřišla (byla stále doma) a ani otec o kontaktu nehovořil, jen z toho měl divný pocit, během oněch deseti až patnácti dní přijeli asi třikrát, nic nedělali a nikoho se na nic neptali, jen přijeli, zastavili, chvíli se dívali a pak odjeli, s odletem z Pákistánu neměla problém, báli se, tak na letiště jely čtyři vozy, ale nic se nestalo, nikoho cestou nepotkali, normálně odletěla, s mafiány přímo v kontaktu nebyla, osobně jí nikdo nevyhrožoval, X., zná jméno velkého gangstera, je to Pákistánec, s prvními potížemi v Malajsii šel žalobce a) na policii, ale policisté mu řekli, že mafiáni jsou hodně mocní a on nemůže dokázat, že něco udělali, mohou jej někde zmlátit, ale on to nebude moci dokázat a bylo by lepší, aby se přestěhovali, několik dní poté přišli mafiáni za žalobcem a) a řekli, že ví o návštěvě policie, byli na něj trochu naštvaní; X., mafiáni žádné požadavky nemají, říkají, že žalobce a) zabijí, děti ani nechodily do školy, jako rodiče je nepouštěli, báli se, v Malajsii mafie jistě pracovala za peníze, pokud by zůstali déle, třeba by mafie dostala peníze a je by zabila, lidé, kteří chodili za žalobcem a), byli Tamilové žijící v Malajsii, mají zde komunitu, požadovali X., neví, zda chtěli rupie či malajsijské peníze.

11. Po přerušení pohovor pokračoval. Žalobkyně b) v něm dále tvrdila, že se žalobce a) v Malajsii obrátil na policii, sám jí to řekl; do Evropy cestovali kvůli bezpečí a studiu dětí, nevěděli, kam pojedou, převaděč jim řekl, že dostanou české vízum a pak pojedou do Německa, víza zařizoval žalobce a), připravil doklady a žádal o vízum, prostředník mu radil, veřejně ani politicky aktivní nikdy nebyla, rodina v Pákistánu se má dobře, v případě návratu se bojí smrti, když unesli synovce, byl tři měsíce zavřený, dávali mu málo jídla, celou dobu měl jen jedno tričko, nedovede si představit, co by se stalo jim, potíže se státními orgány ve vlasti neměla, nevěří v ochranu ze strany pákistánské policie, mají strach, nechťejí chodit za policií, je to ztráta času, přestěhování v rámci vlasti by jim nepomohlo, našli by je i v jiném městě, neví, jak se mafiáni mohli dozvědět, že se v lednu 2018 vrátila do Pákistánu, o pobytu v Malajsii se dozvěděli, protože X., během pobytu v Malajsii mafiáni nikdy nebyli u nich doma, neví proč; celá rodina včetně dětí má stejné potíže, o potížích ve Spojených arabských emirátech děti neví, byly malé, o potížích v Malajsii ví, po zkušenostech z Německa mají děti strach z policie, provedení pohovoru s nezletilými dětmi spíše nechce, nemá s tím problém, ale bylo by to zbytečné, přímo fyzicky děti potíže neměly, ale mafián sledoval, kam chodí do školy, jednou se stalo, že byly sledovány, žalobce a) s nimi jel do školy, viděl, že tam stojí tentýž člověk, od té doby děti do školy nepouštěli, neví, kdy to bylo, asi v únoru nebo březnu 2018.
12. Během pohovoru vedeného dne 17. 12. 2018 žalobce e) dále uvedl, že neví, proč roku 2005 opustili Pákistán, následoval žalobce a), neví, proč žalobce a) vlast opustil, studoval všeobecné vzdělání, v Malajsii dokončil středoškolské vzdělání, žalobce a) ve Spojených arabských emirátech X., celá rodina žila pohromadě, od roku 2005 se do vlasti nevrátil, jelikož tam rodina měla potíže, chtěli je tam zabít, detaily ví otec, sám žádné potíže ve vlasti neměl, tenkrát byl malý, před rokem 2005 neměl v zemi původu potíže ani nikdo jiný, neví, kdy začaly potíže rodiny, neví přesně, kdy se o potížích rodiny dozvěděl, ví to z doslechu, když o tom otec (žalobce a) mluvil, nemluvil s ním o tom, ale slyšel jej, jak říká, že neví, co má dělat, o potížích žalobce a) se dozvěděl asi ve dvanácti letech, roku Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

2012, potíže měl jen žalobce a), informován o tom není, potíže měl žalobce a) v Emirátech, v Malajsii měl potíže sám, sledovali jej Tamilové, když šel ze školy, ohlížel se, sledovali jej, řekl to žalobci a), prý už do školy nemá jít, to se stalo na počátku roku 2018, žalobce a) měl potíže i v Malajsii, Tamilové za ním přicházeli do dílny a žádali peníze, když je nechtěl dát, vyhrožovali mu únosem syna (žalobce e), sám byl u toho, hrál hru na mobilním telefonu a slyšel, jak žalobci a) vyhrožují, asi to bylo jednou, důvod výhrůžek nezná, neví, zda žalobci a) vyhrožovali i v Emirátech, neví, zda lidé, kteří dělali potíže v Emirátech a Malajsii byli různí, v Emirátech měl potíže s Pákistánci a v Malajsii s Tamily, v Emirátech k nim Pákistánci přicházeli domů, šli s žalobcem a) do jiné místnosti, neví, co se tam dělo, proto míní, že v Emirátech měl žalobce a) potíže s Pákistánci, po odchodu Pákistánců se nic nedělo, sám v Emirátech potíže neměl, soustředil se na studium, v Malajsii rovněž neměl potíže kromě jednoho sledování Tamily, neví, proč se roku 2015 přestěhovali do Malajsie, ale kvůli Tamilům tam zůstat nemohli, celkem Tamily viděl asi pětkrát, někdy byli ve voze, jindy na ulici, neví, co by dělal v Malajsii bez rodiny, kdyby se vrátila rodina, měli by potíže s Tamily, chtěli by po nich peníze a v případě nezaplacení by jej mohli unést, chtěli v malajsijské měně nejprve pět set, pak tisíc a nakonec třicet tisíc, to je velká částka, když jim ji žalobce a) nechtěl dát, hrozili únosem, impulsem k opuštění Malajsie byly výhrůžky jeho únosem, do Evropy cestovali, aby si zachránili život, do Pákistánu se nemohli vrátit ze stejného důvodu, pro nějž jej opustili, o důvodech ví žalobce a), žalobce a) se od roku 2005 do Pákistánu nevrátil, žalobkyně b) a žalobce f) se vrátili, poněvadž se matka žalobkyně b) necítila dobře, potíže ve vlasti neměli, protože nikdo nevěděl, že se vrátili, v zemi původu má mnoho příbuzných, nikdy s nimi nebyl v kontaktu, neví, co by se mohlo stát, pokud by návrat žalobců b) a f) do vlasti nebyl tajný, ohledně hrozby zabití v případě návratu do Pákistánu odkazuje na žalobce a), který o tom ví více, sám neví, jak to je, pokud by žalobce a) neměl žádné potíže, možná by byl návrat do vlasti možný, v návratu do vlasti mu brání, že tam od roku 2005 nebyl, zde se mu líbí, kvůli bezpečnostním poměrům by se tam vrátit nechtěl, jsou tam běžné vraždy a zabíjení, v České republice je klid a bezpečí, ve vlasti není bezpečno kvůli kriminalitě, neví, proč bylo důležité, aby byl návrat žalobkyně b) do vlasti tajný, nezajímal se o to, zabýval se svými věcmi a učením, v budoucnu by chtěl být počítačovým odborníkem, v Pákistánu, Spojených arabských emirátech ani v Malajsii potíže se státními orgány neměl, neví, zda by se v Emirátech mohl obrátit na policii, to by musel říci žalobce a), v Malajsii jim policie nepomáhá, kriminalitu zde dělají velké gangy, obrátí-li se na policii, podplatí ji a policie jim nepomůže, neví, zda v Malajsii měli potíže s gangy, to by musel říci žalobce a), neví, zda by se mohl na policii obrátit v Pákistánu, v jeho rámci by se přestěhovat mohl, ale zahlédl-li by jej někdo známý, potíže by se vrátily, bližší informace by věděl žalobce a); zde je šťastný a chce tu zůstat.

13. Dne 12. 5. 2020 se žalobci mohli seznámit s podklady rozhodnutí. Žalobce a) se chtěl seznámit s podklady a po přeložení jednoho z dokumentů uvedl, že zprávy popisují obecnou situaci v zemi z vnějšího hlediska, v praxi státní orgány velmi často zneužívají svou pravomoc, především policie a jiné bezpečnostní orgány, stát je bezpečný pro vlivné a bohaté, zprávy bezpečnostní situaci nepopisují detailně, navrhnout doplnění podkladů nechtěl a sdělil, X., chtěl by zde získat mezinárodní ochranu, finanční pomoc ani bydlení nepotřebuje, je dobře finančně zabezpečen, může zde podnikat, potřeboval by zde zůstat čtyři nebo pět let, poté se vrátí do země původu, kam se může vrátit, až jeho potíže budou vyřešeny, nejdůležitější je život jeho dětí, který je ohrožen. Žalobkyně b) se nechtěla s podklady seznámit, uvedla, že stačilo jejich ukázání žalobci a), chce bezpečí pro své děti, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nechce se vracet do Pákistánu, kde jim hrozí nebezpečí, má jen přání, aby děti byly v bezpečí a žily normálně, navrhnout doplnění podkladů nechtěla a dále sdělila, že se v České republice cítí s dětmi v bezpečí, zde jim nebezpečí nehrozí a chtějí tady žít i nadále, finančně jsou soběstační a mohou se o sebe postarat. Žalobce e) se chtěl s podklady seznámit, ale nechtěl se k nim vyjádřit, navrhnout jejich doplnění ani uvést nějaké další skutečnosti či informace, pouze sdělil, že stačí, co řekl žalobce a).

14. Rozhodnutími žalovaného ze dne 3. 6. 2020, č. j.: OAM-1058/ZA-ZA11-HA12-2018, č. j.: OAM-1059/ZA-ZA11-HA12-2018 a č. j.: OAM-1060/ZA-ZA11-HA12-2018, nebyla žalobcům udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu.
15. Rozsudky ze dne 9. 12. 2021, č. j.: 28 Az 9/2020 – 160, 28 Az 10/2020 – 150 a 28 Az 11/2020 – 160, Krajský soud v Hradci Králové všechna tři rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2020 zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. V odůvodněních krajský soud sdělil, že žalovaný se nepokusil odstranit rozpory ve výpovědích žalobců, které nalezl, o jejich existenci žalobce vůbec neinformoval a neumožnil jim se k nim vyjádřit, ve správních spisech nejsou založeny protokoly o pohovoru s ostatními žalobci, jež nebyly žalobcům předestřeny ani během seznámení se s podklady rozhodnutí, obstát musí již samotné odůvodnění napadených rozhodnutí, vyjádření k žalobě jej měnit ani nahrazovat nemůže; konečně krajský soud připomenul, že obava z vážné újmy způsobená soukromými osobami může být relevantní ve smyslu azylového práva, nejsou-li státní orgány země původu schopny či ochotny poskytnout před takovým jednáním účinnou ochranu, přičemž dané posouzení musí být provedeno zvlášť pečlivě a detailně.
16. Během pohovoru vedeného dne 24. 3. 2022 žalobce a) uvedl, že pro žalobce e) je lepší mluvit v mateřském než anglickém jazyce, od dětství má potíže s mluvením a často je zmatený; on a jeho rodina mají ve vlasti potíže X., začali mu vyhrožovat, jestli chytí jeho nebo rodinu v Dubaji či Pákistánu, zabijí je, vyhrožovali po telefonu i osobně konkrétními lidmi v Dubaji, telefonáty byly z Pákistánu, v Dubaji nemá nikdo zbraň, tak jej nemohli zabít, mají dobré vztahy s dubajskou administrativou, X., na základě daného obvinění byl zadržen a strávil několik týdnů ve vězení, právník mu pomohl na svobodu, X., kde by jej mohli zabít, proto se nechce vrátit, X., dokud žil v Pákistánu, žádné potíže neměl, roku 2003 se odstěhoval do Dubaje, jeho potíže začaly roku 2007 či 2008, novou skutečnost představuje, že v Pákistánu bylo zabito X., v dokumentu se píše o osmi mrtvých zabitých při přestřelce, jejíž příčinou byla předchozí rvačka dětí, v Pákistánu dle něj nikdy nenapíše, jak to bylo ve skutečnosti, předložil též policejní zprávy, v nichž se ale nepíše X., ona i její rodina byli zabiti, jelikož se zajímali o výsledek šetření smrti oněch osmi lidí, byli zabiti X., články v původním řízení nepředložil, jelikož je dostal až později, ve vlasti s ním kromě bratrance není nikdo v kontaktu, jeho právník to doložil u soudu, oba případy jsou stále vyšetřovány, X., je třeba uvést, že se jej ptají na takové drobnosti, jeho život je v ohrožení, utíká před nebezpečím a žije ve stresu, X., jde o peníze, pákistánská policie je velmi zkorumpovaná, X., z Dubaje se kvůli potížím neodstěhoval hned, čtyři nebo pět let si platil svou bezpečnost, pak přestal, X., v praxi musí člověk platit až do smrti, jinak jej zabijí, platit přestal, jelikož skončil s podnikáním a došly mu peníze, X., odjel do Malajsie, o život se začal strachovat poté, co jej našli v Malajsii, tehdy mu začali vyhrožovat smrtí, smrtí mu vyhrožovali již v Dubaji předtím, než odjel do Malajsie, nevyjádřil se k dotazu, proč stále mění svou výpověď, X., na videonahrávce mu úředník ukázal velkého gangstera a on potvrdil, že je to ten muž, ale nahrávka s ním nijak nesouvisí, velký gangster má Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

kontakty na pákistánské imigrační úředníky, X., ale policie by nemohla přijmout jeho podání na velkého gangstera, musel by se tam dostavit osobně, několikrát pákistánskou policii kontaktoval telefonicky, trvali na osobní návštěvě, jinak mu nemohou pomoci, služeb advokáta nevyužil, jelikož to stojí peníze, za vše se musí platit peníze, v Pákistánu se nedá spolehnout ani na advokáty, ohledně velkého gangstera kontaktoval několikrát policii a nějakou právní kancelář, ale vždy vyžadovali jeho osobní účast, dříve uváděl, že se kvůli gangsterům neobrátil na policii v Pákistánu, Dubaji ani Malajsii, ale policii v Dubaji a Malajsii kontaktoval, osobně nikoho nekontaktoval, kontaktoval je jen po telefonu, k tomu, zda kontaktoval jen pákistánskou policii nebo i jinou sděluje, že kontaktoval jen pákistánskou policii, k tomu, proč v Malajsii nekontaktoval policii, když byl v ohrožení, uvádí, že kontaktoval policii v Pákistánu, Dubaji i Malajsii, ohledně tvrzení, že kontaktoval jen pákistánskou policii, asi nepochopil otázku, obrátil se na dubajskou i malajskou policii, při prvním pohovoru neříkal, že se na policii neobrátil, obrátil se na ni, je to zaznamenáno, v Malajsii šel na policii, ale tam mu řekli, že je cizinec a má se s gangstery domluvit, pak mu řekli, že má přijít druhý den ráno, pokud chce na ně podat oznámení, druhý den k nim ale přišli Tamilové, chytili jej a řekli mu, proč chodí na policii, uvědomil si spojení policie s gangstery, urychleně si proto zajistil cestu do České republiky a odletěl sem, manželka s ním na malajské policii nebyla, když byli v Malajsii, žalobci b) a f) jeli na krátkou dobu do Pákistánu, potom byli posláni zpět, X., žalobci b) a f) se do vlasti vrátili, jelikož matka žalobkyně b) byla vážně nemocná, mysleli, že umře, byla to velká chyba, X., byly to peníze, o něž je vydíral, různí žalobci hovořili o různých částkách, X., sumy v malajské měně jsou běžné částky, jež platí každý obchodník v Malajsii mafii, synovec a bratranec jsou to samé, unesli ale jeho bratrance, žalobkyně b) uvedla synovce, jelikož je žena, když byla žalobkyně b) za matkou v Pákistánu, někdo ji tam sledoval, mohli ji tudíž též unést, považovali to za velmi závažný problém, X., v případě návratu do země původu mu hrozí chycení a zabití, předtím chránil rodinu tím, že jim platil, X.

17. Během pohovoru vedeného dne 24. 3. 2022 žalobkyně b) uvedla, že důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je vyhrožování jejich nepřátel v Dubaji žalobci a) a celé rodině, X., byla v domácnosti, úplně konkrétně nic neví, začali jim vyhrožovat únosem dětí, žalobce a) má ve vlasti sestry, jim také vyhrožovali, hlavně se báli o děti a zakázali jim chodit do školy, v Pákistánu hledali sestry žalobce a) a v Dubaji jim vyhrožovali, proto odjeli do Malajsie, unesli synovce žalobce a), několik měsíců byl v zajetí, pak se mu podařilo utéct, nově byly ve vlasti zabity dvě celé rodiny, celkem osm lidí, došlo k tomu někdy v loňském roce, osm lidí bylo vlastně zabito již roku 2020, pak ještě byli roku 2021 zabiti čtyři členové rodiny, která původní zabití ohlásila, X., má srdeční potíže, nemůže mluvit, jak k zabití došlo, ale byli zabiti u sebe doma, neví detaily, jak situace pokračovala, ale asi to bylo vyšetřeno, v řízení před soudem to nezmiňovala, neví, zda je to v žalobě, v kontaktu s právníkem byl žalobce a), k tvrzení, že v žalobě vyslovila obavu z naverbování dětí jako dětských vojáků nebo k nucení k práci, uvedla, že své děti nikdy nepošle do Pákistánu, nikdy nedopustí, aby se tam vracely, když viděla fotky, co se tam děje, o argumentech v žalobě proti negativnímu rozhodnutí nic neví, vše zařizoval žalobce a), své děti nemůže vůbec poslat do Pákistánu, minule říkala, že v případě zlepšení situace by se do vlasti mohli vrátit, ale nyní poté, co se tam stalo tolik vražd, tam děti nepošle, žalobce e) má psychické potíže, dokládá k tomu lékařskou zprávu, při posledním pohovoru jej nebyl schopen dokončit, bylo jim řečeno, aby doložili lékařskou zprávu, žalobce e) má úzkosti, potíže s vyjadřováním, strach a nemůže se vyjadřovat, různým dokumentům, které předložila, nerozumí, vše zařizoval žalobce a), ona je jen předala, X.,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

za žalobcem a) se rodina do Malajsie přestěhovala na počátku roku 2015, byl to přelom roku 2014 a 2015, potíže žalobce a) začaly někdy roku 2008, když byla finanční krize, žalobce a) se to snažil řešit, nejdříve jí nic neřekl, až když toho bylo hodně, když to nešlo, tak odjel, žalobce a) odjel z Dubaje roku 2014, zbytek rodiny na počátku roku 2015, potíže vždy měli s X., ohledně velkého gangstera hovoří s žalobcem a) o téže osobě, od začátku používají stejné jméno, po únosu synovce se příbuzní žalobce a) obrátili na policii, policii se synovce nepodařilo osvobodit, musel utéct, oni byli mimo Pákistán a nemohli mu pomoci, to musí jeho rodina, žalobce a) začal mít potíže v Dubaji, nikoliv v Pákistánu, tam potíže neměl, takže se tam ani neobraceli na policii, X., k požadované částce uvedené žalobcem e) je třeba uvést, že není psychicky v pořádku, nezvládá to, při pohovoru se dostal do úzkostí, nevěděl, co říká, měl strach a řekl, cokoliv ho napadlo, dětem navíc neříkali detaily, kolik jim kdo dluží a podobně, žalobkyně b) neví přesně, kdo po nich v Malajsii vymáhal jakou částku peněz a proč, to ví žalobce a), patrně to bylo X., chtěli to Tamilové, protože by jinak unesli jejich děti, o kontaktech velkého gangstera na imigrační úředníky nic neví, žalobce a) se v Malajsii na policii obrátil, policie se jej ptala, proč se s těmi lidmi zapletl, protože s těmi lidmi spolupracuje i policie, když jim člověk zaplatí, udělají cokoliv, žalobci a) neřekli přímo, že policie spolupracuje s tamilskou mafií, ale odrazovali jej od podání trestního oznámení, pak přišli Tamilové X. a věděli o obrácení se na policii, proto usoudili, že mají kontakty, neví, proč žalobce a) neuvedl, že se na policii neobrátil, obrátil se na ni, X., všechny lidi, s nimiž měli v Emirátech potíže, nezná, X., byli to ale Pákistánci, v Malajsii měli potíže s Tamily, X., její otec je úspěšný zemědělec, proto si najímá soukromou ochranu, bezpečnostní agenturu nevlastní, otec vydělává dost peněz, X., přesně neví, kolik vydělává, neví, zda výkupné za synovce bylo zapláceno, synovci se nakonec podařilo utéct, nikdo neví, kde byl unesen, sám tvrdil, že měl zakryté oči, dotyčný je syn strýce jejího manžela, což je vlastně bratranec, vždy uváděla, že s žalobcem f) jela do vlasti za nemocnou matkou, žalobce e) v Pákistánu nebyl, tak nemohl vědět, zda tam měla potíže, žalobce f) vůbec nepouštěli ven, o potížích mu nechtěli říkat, aby jej nezatěžovali, neví, zda má žalobce a) těm lidem něco platit X., to ví jen on, nechce poslat děti do Pákistánu, když tam teď došlo k vraždám, dokládá lékařskou zprávu o psychickém stavu žalobce e), materiály o vraždách a X.

18. Během pohovoru vedeného dne 24. 3. 2022 žalobce e) uvedl, že dva lidé jdou po jejich rodině, chtějí je zabít, schovávají se před nimi, nové skutečnosti asi sdělit nechce, moc o tom neví, X., ti dva lidé je chtějí zabít, X., neví, zda v rodině někdy došlo k únosu, neví, zda se v Pákistánu, Malajsii či Dubaji obrátili na policii či jinou státní instituci, to ví žalobce a), ví, že rodině vyhrožovali a chtěli nějaké peníze, ale neví kolik, neví, za co peníze chtěli a proč rodině vyhrožovali, už si to nepamatuje, při prvním pohovoru uvedl konkrétní částky, ale byl velmi mladý, spoustu věcí, které řekl, si již nepamatuje, když žalobci b) a f) chtěli jet z Malajsie do Pákistánu, žalobce a) to nechtěl, přesto tam jeli, až později mu rodiče řekli, že tam žalobkyně b) měla nějaké potíže při prvním pohovoru to nevěděl, dozvěděl se to nedávno, v Pákistánu ji pronásledovali stejní lidé, kteří je pronásledovali v Dubaji, osobně potíže ve vlasti neměl, odjel, když byl malý, pak se tam již nevrátil, ohledně psychických potíží má řečovou vadu, nemluví správně, je vystresovaný a neustále ve strachu, byl u doktorky, která mu napsala zprávu, navštívil též dvakrát lékaře v pobytovém středisku, ale tam byla jazyková bariéra, nic dalšího uvést nechce, jen mu žalobce a) dal nějaké dokumenty, které by měl předat, X.
19. Během pohovoru vedeného dne 24. 3. 2022 žalobce f) uvedl, že jeho potíže souvisí s žalobcem a), X., teď chtějí zabít je, i jeho, protože je jeho syn, narodil se v Pákistánu, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

když mu bylo pět let, přestěhovali se do Spojených arabských emirátů, vyrůstal tam, ale pak jednoho dne žalobce a) řekl, že jedou do Malajsie, v Dubaji byli osm nebo devět let, v Malajsii čtyři roky, dle žalobce a) nebylo pro ně v Emirátech bezpečno, X., byl tam dobrý život, pak byla babička nemocná a žalobkyně b) ji chtěla navštívit, tak jeli do Pákistánu, tam je vzal k sobě domů jeden jejich strýc, byli pořád doma, žalobkyně b) mu nedovolila jít ven, zůstali tam asi patnáct dní, pak odjeli zpět do Malajsie, když se vrátili, začali potíže, nějací gangsteři je začali žádat o peníze, to vše bylo kvůli návštěvě Pákistánu, protože během ní nepřátelé žalobce a) zjistili jejich pobyt v Malajsii, nepřátelé žalobce a) nezná, jsou to ale nějací vlivní mafiáni, vyhrožovali žalobci a), pokud jim nedá peníze, unesou jej a žalobce e), proto přestali chodit do školy a poté přijeli do České republiky, v Malajsii si všiml, že jej pronásledovali nějací lidé, když o tom řekl otci (žalobci a), odhlásil je ze školy, i do obchodu žalobce a) přijeli nějací lidé, a řekli mu, že je jeho syn a v případě nezaplacení jej unesou, žalobce a) je vozil do školy a nějaký vůz je pronásledoval, ve škole pak k němu přišli nějací neznámí lidé a mluvili o něm a žalobci a), několikrát zahlédl toho samého člověka ve voze, který jel za nimi, oslovili je ještě před školou, ne ve škole, jen o tom řekl žalobci a), X., neví o potížích, které měl mít žalobce a) ve vlasti před odjezdem rodiny do Dubaje, byl ještě moc malý, o potížích rodiny v Dubaji a Malajsii rovněž neví, ví jen to málo, co mu řekl žalobce a), co teď popsal, moc jim toho neřekl, říkal, že jsou moc malí a mají se soustředit na studium, v rodině k žádnému únosu nedošlo, neví o tom, během návštěvy vlasti roku 2018 neměl potíže, vůbec nevycházel ven, celou dobu byl doma, žalobci a) a e) tam nebyli, takže též neměli potíže, o případných potížích žalobkyně b) nic neví, osobně v zemi původu žádné potíže neměl, byl malé dítě, když odjeli, v případě návratu by jeho život mohl být ohrožen, X., mohou jej unést a žádat po žalobci a) peníze; žalobce a) mu dal nějaké důkazy k doložení, předkládá je, X., sám dané dokumenty neviděl, neví, co mezi nimi je.

20. Během pohovoru vedeného dne 5. 5. 2022 žalobce a) dále uvedl, že lékařskou zprávu z vyšetření žalobce e) doloží, ale nemůže ji dodat tak rychle, lékaři dávají zprávy pozdě; je autorem předloženého textu o bratranci, jak uvedl v předchozím pohovoru, ostatní žalobci nehovořili o X., přesto doložili totožné materiály, jelikož jeho potíže se týkají celé rodiny, žalobci předkládali jeden po druhém různé soubory, ale úředník se k nim na nic neptal, když se jej na nic neptali, nemohl nic vysvětlit, vše bude vysvětlovat on; když se odstěhoval do Dubaje, byl v kontaktu pouze se svým bratrancem a nějakými dalšími příbuznými, v té době nebyli nepřátelé tak nebezpeční, s rostoucím nebezpečím se ale členové rodiny odtáhli, hovoří o nevlastním bratranci, jež chápe spíše jako přítele než bratrance, X., nyní je v kontaktu jen s vlastním bratrancem, nejde o pravidelné kontakty, o zabití osmi osob jej informoval vlastní bratranec deset až patnáct dní poté, pak začal pátrat, co se stalo, bratranec mu poslal nějaké odkazy, sháněl informace a po dalších dvou měsících oslovil právníka, o zabití X. se dozvěděl též od bratrance, a to po dvou až třech dnech, právník jej zastupuje ve věci zabití osmi osob, předal mu veškeré důkazy, neví, které z nich předložil soudu, ve věci X. jej právník nezastupuje; velkému gangsterovi přestal platit výpalné v listopadu či prosinci 2013, X., rodinu pak podporoval bratr, rodina zůstala v Dubaji, v srpnu 2014 odjel do Malajsie, rodina za ním přijela v lednu 2015, nyní pracuje ve službě dodávek jídla, žalobkyně b) pracuje u přepravní společnosti, v Dubaji měl uloženy nějaké peníze, které mu poslal bratr do Malajsie, X., dobrým finančním zabezpečením myslel možnost prodat majetek v Dubaji a Malajsii, nejednalo se o nemovitosti, ale majetek obecně, potřeba zůstat v České republice čtyři či pět let byl odhad, chce žít zde, nechce se vrátit do Pákistánu, právníka, který jej zastupuje ve věci zabití osmi osob, platí z peněz, jež Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

mu posílá bratr z Dubaje, vše ohledně žaloby v této věci vyřizoval on a zaplatil i právníka, o zabití osmi osob soud informoval, X., v pohovoru on i žalobkyně b) hovořili o útěku žalobkyně b) z vlasti a o pomoci nevlastního bratrance, X., tehdy hovořil o rodinném příteli, který jí pomohl, o útěku nehovořil, protože tchán a nevlastní bratranec podplatili úředníky na letišti, podle jejího jména by zjistili, že patří k němu, měla by potíže s odjezdem, zmocnili by se jí a unesli by ji i žalobce f), měla legální vízum do Malajsie, peníze se platili úředníkům, aby ji na letišti nezastavili, když si žalobkyně b) na návštěvě u matky všimla sledování, nechtěla riskovat a odjela ze země co nejrychleji, nešlo o útěk, ale o utajený odjezd, nevlastní bratranec byl vedoucím ochranky žalobců b) a f), jako bohatý člověk musí mít svou ochranku, byl mocný, protože vlastnil pozemky kde se pěstovaly zelenina a ovoce, měl kontakty na významné lidi, z toho pramenila jeho důležitost, nebyl důvod, aby o nevlastním bratrancu hovořil již v pohovoru, nedošlo k žádné nehodě, jen mu pomáhal vyřešit potíže, v daném okamžiku nebyl tak důležitý jako teď, byl nevlastní bratranec i rodinný přítel, žalobce e) má potíže s adekvátními reakcemi a odpověďmi na otázky od narození, v pohovoru roku 2018 pouze říkal, že nemají nebezpečné nemoci, o psychice nemluvil, nikdo se jej nezeptal, možná došlo k chybě tlumočení a překladu, kdyby viděl přepis pohovoru žalobce e) z roku 2018, jistě by tam našel spoustu chyb, když se vrátil z pohovoru, byl rozhozen, třepal se, kdyby byl pozván na další pohovor, o stavu žalobce e) by řekl, ale nestalo se, proto navštívil lékaře, který potíže označil za psychické, nikoliv fyzické, žalobce e) neodpovídal správně, jelikož pohovor byl veden v angličtině, to nebyl jejich jazyk, bylo mu čerstvě osmnáct, na přelomu dětství a dospělosti, byl pln života, jednalo se o jeho první pohovor, s úředníkem se setkal poprvé v životě, když vyrůstal, všude se cítil jako doma, je mu dvacet let, mentálně je však stále dítě, lékař řekl, že z toho musí vyrůst, nedá se to vyléčit, dostane ho z toho život, nebere žádné tablety, ať chodí na logopedii, koktá a polyká slova, jeho potíže začaly v Dubaji, jeho nepřátelé jsou Pákistánci, kdyby se vrátil do země původu, zabili by jej, je to korupční země, kde vás zabijí za tisíc rupií, jeho nepřátelé nejsou normální lidé, má dvě sestry a bratra, který od roku 2001 žije v Dubaji, v době jeho odjezdu z Dubaje do Malajsie žily obě sestry v Pákistánu normální život, byly vdané, když odjel do Malajsie, začali po něm nepřátelé pátrat, začali sestrám vyhrožovat únosem dětí, po roce obě sestry odjely ze země, od té doby ve vlasti nemá pokrevní příbuzné, přímí příbuzní se už k němu nehlásí, když došlo k únosu dítěte, všichni příbuzní se lekli a odtáhli se od něj, dříve nehovořil o jedné sestře, ale o obou sestrách, jelikož obě žijí ve stejném městě, když mluvil o placení výpalného velkému gangsterovi čtyři nebo pět let, aby nezabil jeho sestru, mluvil o obou sestrách, jedna ze sester bydlí v Dubaji, druhá v Saúdské Arábii, ani s jednou není v kontaktu, pochopily, že zničil rodinný život, pletly se mu různé pojmy bratranec, sestřenice, synovec a neter, žalobkyně b) v tom měla jasno, unesen byl jeho bratranec, zaplatili za něj výkupné, druhý den měl štěstí, hlídači usnuli a podařilo se mu utéct, zaplacení byla jejich smůla, o útěku bratrance nehovořil v pohovoru roku 2018, je to dlouho, už neví, co řekl, bratranec byl unesen asi v září, určitě roku 2014, byl unesen z jeho domu v Pákistánu, únosci jej považovali za jeho syna, až posléze se dozvěděli, že jde o bratrance, mezi nimi je tříletý rozdíl, žalobce f) o únosu v rodině nic nevěděl, když se stěhovali do Malajsie, děti chodily do školy a nebyly mentálně připraveny, proto jim nic neříkali, teď již jsou starší a mohou jim to vysvětlovat, sdělují jim to postupně, děti žijí svůj život, nechtějí je zatěžovat negativními informacemi, stoprocentně trvá na tom, co o únosu sdělil, X., není to o něm ani jeho rodině; k tomu, že dříve hovořil o obou sestrách chce doplnit, že jej vydírali, kdyby neplatil každý měsíc, zabili by sestry i celou rodinu, X.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

21. Během doplňujícího pohovoru vedeného dne 3. 6. 2022 žalobce a) uvedl, že policejní zprávu o únosu bratrance již dokládal u prvního pohovoru, X., při návštěvě Pákistánu bydleli u tchána, ten zabit nebyl, X., žalobkyně b) si myslela, že by děti po návratu do vlasti mohly být naverbovány jako dětští vojáci či k nucené práci, toho se bála, je jemná žena a má mnoho stresu, je možné, že na to při pohovoru zapomněla či to nechtěla vysvětlit, má velké potíže, je-li pod tlakem či stresem, hned ji začne bolet hlava a má srdeční potíže, proto jí ani neříkal vše o svých problémech, dostala by se do stresu a bolela by ji hlava, sám má obavy z naverbování dětí jako dětských vojáků a jejich nucení k dětské práci, X., o obavách se v průběhu řízení nezmínil, při prvním pohovoru byla jiná situace, tolik se nebál, došlo jen k únosu, od té doby bylo zabito oněch osm lidí, až teď se toho začal bát více, teď už si nemyslí, že by byli naverbováni jako dětští vojáci či k nucené práci, synové by byli ihned zabiti a dcery možná vystaveny násilí, potíže se v Pákistánu přenáší z generace na generaci, sestry dříve bydlely ve městě v Pákistánu, tam však začaly mít potíže, lidé se jich začali vyptávat, tak se odstěhovaly, jedna do Dubaje, druhá do Saúdské Arábie, z jeho sourozenců už nikdo v zemi původu není, v době prvního pohovoru ještě žily v Pákistánu, přestěhovaly se až poté, první pohovor proběhl před třemi a půl lety, během řízení se situace změnila, odstěhovaly se až před jeden a půl rokem, sestry s ním nemluví, vědí, že potíže jsou kvůli němu, o přítomnosti bratra v Pákistánu roku 2014 nikdy nehovořil, jeho bratr byl v Dubaji, únosci mu volali do Dubaje, možná došlo k nedorozumění, jelikož předchozí hovory byly v angličtině, o přítomnosti bratra v Pákistánu roku 2014 nehovořil, určitě tam nebyl, a to kvůli potížím, jež byly popsány dříve, protokoly z pohovorů v angličtině si vždy vyfotil, poté, co je doma zadal do překladáče, zjistil nějaké chyby, na příklad vůbec nevěděl o stanovení lhůty k doložení lékařské dokumentace žalobce e), už to vysvětloval při předchozím pohovoru, když se přestěhovali do Dubaje, zůstal jeho dům prázdný, nabídl strýci, který není bohatý, aby tam žil bratranec (jeho syn), dům nechtěl prodat ani nechat prázdný, ti lidé přišli do domu a chtěli někoho unést, nejspíš jejich syna, našli tam bratrance, tak jej unesli, celá rodina je ve stresu, chce doložit lékařskou zprávu žalobce e), na vyšetření čekali dlouho, byli tam dva lékaři, kteří zprávu napsali; X., bratr se do Dubaje nepřestěhoval roku 2001, ale roku 2004 či 2005, když se žalobce a) přestěhoval do Dubaje, sestry se již odstěhovaly do jiného města a matka s bratrem již byli v Dubaji, proto zůstal dům prázdný.
22. Během doplňujícího pohovoru vedeného dne 3. 6. 2022 žalobkyně b) uvedla, že v souvislosti se sestrami žalobce a) jsou potíže, jedna se musela odstěhovat do Saúdské Arábie, druhá do Dubaje, při prvním pohovoru to neuvedla, možná na to zapomněla, nepamatovala si to, vyhrožovali jim kvůli žalobci a), když byli v Dubaji, sestry žalobce a) ještě žily v Pákistánu, dané osoby za nimi chodily a vyptávaly se jich, kdy se žalobce a) vrátí do země, neví přesně, kdo to byl, ale museli to být titíž, s nimiž měl žalobce a) potíže, když se na něj ptali, v místě bydliště sester měl tchán obchod, před ním postávali lidé a občas se sester ptali, kde žalobce a) je, stalo se to asi čtyřikrát či pětkrát, nic víc o tom neví, žalobci a) jí takové věci neříká, protože jsou mu známy její bolesti hlavy kvůli stresu, neví, kdy to bylo, možná čtyři či pět let zpět, jedna sestra žalobce a) nyní žije v Saúdské Arábii, druhá v Dubaji, v současnosti žijí bezpečně, nikdo jim nevyhrožuje, X., tvrzením, že žalobce e) nebyl schopen dokončit předchozí pohovor, mínila, že má potíže mluvit, trpí vadou řeči, je-li nervózní, nemůže přesně říct, co chce, pohovor ale asi dokončil, neříkala, že nebyl schopen pohovor dokončit a musí doložit lékařskou zprávu, ani neříkala, že by byl nemocný či potřeboval lékaře, bývá jen nervózní, jen hovořila o špatné mluvě a vadě řeči, nemyslela tím jeho nemoc či potřebu lékaře, u prvního pohovoru jim vlastně nikdo
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

neřekl o potřebě doložit zprávu, když dostali negativní rozhodnutí, bylo v něm jako důvod uvedeno, proč nedostali azyl, nedokončení pohovoru žalobcem e), při odvolání si právník vše prošel a zajistil lékařskou zprávu, proč žalobce e) pohovor nedokončil, když odlétala z Pákistánu do Malajsie, nebyly ani v jednom případě na letišti žádné potíže, asi proběhla nějaká domluva, její otec mohl mít na letišti známé či někoho podplatit, na letišti úředníci kontrolovali všechny, ale oni měli víza a vše bylo v pořádku, asi byli podplaceni, aby nedělali potíže, ale všechny doklady měli v pořádku, zná jméno nevlastního bratrance žalobce a), viděla jej asi dvakrát v životě, když měli s žalobcem a) svatbu a když odlétali s žalobcem a) do Malajsie, někdy roku 2017 či 2018, spíše 2018, tehdy s nimi byl na letišti, dělal jim na letišti ochranu, únos synovce žalobce a) se stal roku 2014, říká to od počátku, nic jiného nikdy neřekla, nikdy neřekla, že by k tomu došlo až po vydání negativních rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, jako výkupné za uneseného bylo jistě něco placeno, podrobnosti nezná, kolik či jak bylo zaplacen, bude vědět žalobce a), není si jistá, nezná přesnou zaplacenou částku, něco jistě zaplacen bylo, je třeba se zeptat žalobce a), výkupné bylo zaplacen, ale uneseného stále drželi a odmítali propustit, nakonec musel utéct sám, byl unesen z jejich domu, někdo přišel, synovec otevřel dveře a sebrali ho, v té době již žili v Dubaji, ale v jejich pákistánském domě bydlel synovec, když tam nebyli, nějakí lidé na uvedenou adresu přišli, neřešili, kdo tam žije, když jim otevřel synovec, unesli jej, chtěla by doplnit, že se nejedná o synovce, ale bratrance žalobce a).

23. Po několika dnech žalobkyně b) zaslala korekci k doplňujícímu pohovoru, který se konal dne 3. 6. 2022, v níž sdělila, že v místě bydliště sester měl obchod tchán jedné ze sester, X., žalobce e) je fyzicky v pořádku, ale neumí pořádně mluvit, chová se jako dítě, když na něj někdo mluví velmi nahlas, je zmatený, když na někoho mluví, neuvědomuje si, co říká, lékařskou zprávu žalobce e) zajistili a předali právníkovi, jenž ji dal soudu, když odlétala z Pákistánu do Malajsie, letěla s žalobcem f), žalobce a) s ní nebyl.
24. V průběhu řízení žalobci předložili různé podklady, především publicistické články, jejichž obsah byl u všech žalobců v zásadě totožný, žalovaný pořídil jejich překlad. Z přeložených podkladů vyplynulo, že na jaře roku 2020 bylo v oblasti původu žalobců zabito osm lidí z jedné rodiny a čtyři další zranění, příčinou střelby měla být hádka mezi dětmi, X., v přeložené policejní zprávě je popsán incident, při němž měli být kvůli hádce předešlého dne střelnými zbraněmi zabiti osoba X., a další lidé, k incidentu mělo dojít na jaře 2020, dle dalších článků byli ve voze v oblasti původu žalobců zavražděni žena X. a členové její rodiny, k incidentu mělo dojít na podzim 2021, X. Žalobci rovněž dodali některé obecné zprávy o zemi původu.
25. Další podklady se týkaly psychického stavu žalobce e). X.
26. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu (shromážděné před seznámením se s podklady ze dne 3. 11. 2022), konkrétně Informace OAMP, Pákistán, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 8. 6. 2022, Informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky, Pákistán, Možnost ochrany před protiprávním jednáním soukromých osob, Uplatňování článku 124 trestního zákoníku ze dne 17. 6. 2022, Informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky, Pákistán, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 17. 6. 2022 a informace Ministerstva zahraničních věcí USA, Pákistán, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2021 ze dne 12. 4. 2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

27. Dne 3. 11. 2022 se žalobci mohli seznámit s podklady rozhodnutí. Žalobce a) se chtěl seznámit s podklady, konkrétně s obsahem zpráv o současné situaci v Pákistánu, o tom, zda se může vrátit, a po přeložení dvou zpráv uvedl, že X., více než polovina jeho širší rodiny je nezvěstná, bratr a sestra jsou v zahraničí, X., dále uvedl, že mnoho jeho příbuzných je nezvěstných, nemá zprávy, zda byli uneseni, zabiti, nebo kam utekli. Žalobkyně b) se nechtěla s podklady seznámit ani se k nim vyjádřit, X. Žalobce e) se nechtěl s podklady seznámit, vyjádřit se k nim ani nechtěl podklady pro rozhodnutí doplnit, sdělil, že se nechce vrátit do vlasti, X. Žalobce f) se nechtěl s podklady seznámit, vyjádřit se k nim ani nechtěl podklady pro rozhodnutí doplnit, X.
28. Následně vydal žalovaný žalobou napadená rozhodnutí ze dne 6. 12. 2022.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

29. Městský soud v Praze na základě podaných žalob přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.
30. Soud ve věci rozhodl při jednání. Žalobci prostřednictvím svého zástupce uvedli, že v centru příběhu stál žalobce a), kterému hrozí tvrzená nebezpečí, od toho se odvíjí veškerá tvrzení v rámci azylového řízení, a to i ostatních žalobců, z rozhodnutí vyplývá nepřátelský postoj žalovaného vůči žalobcům, tvrzení, že žalobci podali žádost až po sedmi měsících je nepravdivé, závěr o pouhé snaze legalizovat si v České republice pobyt je nepodložený, odvíjí-li se azylový příběh ostatních žalobců od azylového příběhu žalobce a), není překvapivé, pokud žalobci dokládají stejné podklady, všechny okolnosti a rozpory jsou hodnoceny v neprospěch žalobců, veškeré rozpory jsou relativně snadno vysvětlitelné, žalobce a) se občas uchýloval ke spekulacím, nešlo ale o snahu lhát, nýbrž o pokus domyslet možné důsledky, rozpory však nejsou natolik zásadní, aby zpochybňovaly azylový příběh, napadená rozhodnutí reagovala na zrušující rozsudky krajského soudu čistě formálně, se záměrem vydat znovu zamítavé rozhodnutí, veškeré skutečnosti byly vykládány v neprospěch žalobců a nebyla zohledněna jejich důkazní nouze, důvody pro udělení doplňkové ochrany a humanitárního azylu byly vypořádány velmi stručně, u doplňkové ochrany vůbec neproběhl test reálného nebezpečí, u nezletilých žalobců nebyl vzat v potaz nejlepší zájem dítěte, stran humanitárního azylu nebyl vyložen neurčitý právní pojem „důvod hodný zvláštního zřetele“, odůvodnění bylo značně stručné, přitom zvláštního zřetele hodný není pouze takový stav, který by žalobce ohrožoval na životě. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, uvedl, že vydal zákonná rozhodnutí, rozhodnutí jsou řádně odůvodněna, byl respektován závazný právní názor vyslovený ve zrušujících rozsudcích krajského soudu, napadená rozhodnutí i správní spis byly přizpůsobeny jeho závěrům, žalobní námitky jsou obecné a nereflktují změny, které byly do napadených rozhodnutí nově zakomponovány po zrušení původních rozhodnutí soudem, nebyly dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobcům, mělo být využito vnitrostátní ochrany, k jejímuž odepření nedošlo. V konečných návrzích žalobci navrhli napadená rozhodnutí zrušit, žalovaný navrhl žaloby zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

31. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu *pronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.*
32. Podle ust. § 2 odst. 5 zákona o azylu *ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmu se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu, za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.*
33. Podle ust. § 2 odst. 6 zákona o azylu *původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
34. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
35. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
36. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje*
- a) *trest smrti nebo poprava,*
 - b) *mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo*
 - c) *vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
37. Zásadní důvod, proč nebyla žalobcům udělena mezinárodní ochrana, představovala nevěrohodnost azylového příběhu žalobců. Podstatný byl především příběh žalobce a), od nějž se vše odvíjelo a ostatní žalobci od něj své potíže plně odvozovali, autonomní nebezpečí, nezávislé na žalobci a), nikterak netvrdili. K nevěrohodnosti výpovědi žadatelů o mezinárodní ochranu a jejímu hodnocení žalovaným se vyslovil rovněž NSS, který v první právní větě k rozsudku ze dne 10. 12. 2021, č. j.: 5 Azs 19/2020 – 45, publ. pod č. 4304/2022 Sb. NSS konstatoval: „Závěr správního orgánu o tom, že azylový příběh žadatele o Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

mezinárodní ochranu či jeho část jsou nevěrohodné, je podmíněn důsledným přezkoumáním hodnověrnosti této výpovědi, na což by se měl zaměřit pohovor s žadatelem, a jeho výpověď by následně měla být řádně vyhodnocena dle obecně uznávaných indikátorů hodnověrnosti (věrohodnosti), jak jsou v podstatě shrnuty v čl. 4 odst. 5 směrnice 2011/95/EU. Mezi tyto indikátory hodnověrnosti patří zejména vnitřní a vnější konzistentnost žadatelovy výpovědi, otázka, zda je tato výpověď dostatečně konkrétní a její plausibilita ve světle relevantních informací o zemi původu.“ Stran konkrétních kazuistik, kdy byl azylový příběh shledán nevěrohodným, lze z judikatury NSS odkázat např. na rozsudek ze dne 24. 2. 2023, č. j.: 4 Azs 30/2023 – 24, či na usnesení ze dne 21. 3. 2023, č. j.: 5 Azs 35/2022 – 29.

38. Žalovaný nevěrohodnost azylového příběhu žalobců odůvodnil rozpory ve výpovědích a jeho vnitřní nekonzistencí. Konkrétně žalobce a) uváděl, že byl vězněn v Dubaji jen čtyři dny, následně několik týdnů, X., smrti mu měli začít vyhrožovat už v Dubaji, dle následného tvrzení k tomu mělo dojít až v Malajsii, rozpor řádně nevysvětlil, X., velký gangster měl být ve vlasti hledán, nikdo si na něj netroufne a policie nezasahuje, neboť je vlivnou osobou, následně vyslovil nevědomost o tom, proč je hledán, jindy uváděl jeho obvinění pro únosy, vydírání, legalizaci výnosů z trestné činnosti a vraždy, na nedostupnou nahrávku, na níž měl být zachycen velký gangster, žalobce upozornil správní orgán sám, dle jeho tvrzení jej však na ni upozornil úředník, jako zcela vykonstruovaný označil žalovaný příběh o únosu žalobcova bratrance, X. Výrazné rozpory seznal žalovaný v tvrzeních ohledně toho, zda se žalobce a) obrátil se svými potížemi na policii, nejprve žalobce negoval obrácení se na policii v Dubaji, Pákistánu i Malajsii, na pákistánskou policii se neobrátil kvůli zkorumpovanosti, v Malajsii mu policista sdělil, aby trestní oznámení nepodával, jelikož by si tím jen přitížil, dle následného vyjádření se v Pákistánu na policii neobrátil kvůli velkému gangsterovi, který je vlivným člověkem X., několikrát pákistánskou policii kontaktoval telefonicky, ale trvali na jeho osobní účasti, advokát by jej zastoupit nemohl, poněvadž stojí peníze a ve vlasti se nelze spolehnout ani na advokáty, podle dalšího vyjádření několikrát kontaktoval policii i nějakou právní kancelář, vždy ale požadovali jeho osobní přítomnost, oproti předchozímu vyjádření hovořil o kontaktování policie i v Dubaji a Malajsii, nikoho nekontaktoval osobně, vždy se jednalo o telefonický kontakt, posléze mluvil jen o kontaktování pákistánské policie, hned poté zmínil obrácení se na policii v Pákistánu, Malajsii i Dubaji, rozpor odůvodnil nepochopením otázky, v Malajsii šel na policii, ale policisté řekli, že je cizinec a má se s gangstery domluvit, chce-li podat oznámení, může tak učinit následující den, druhý den však přišli Tamilové a ptali se, proč byl na policii, k dotazu žalovaného, proč dříve hovořil o neobrácení se na policii, sdělil, že se obrátil, což prý tvrdil již předtím. Žalovaný z uvedeného posléze vyzdvihl, že žalobce hovořil o opakovaném kontaktování pákistánské policie telefonicky, jindy však obrácení se na pákistánskou policii negoval s ohledem na její zkorumpovanost, což (stejně jako následná část výpovědi) působí zmatečně a protichůdně; ohledně výpovědí v jejich souhrnu seznal tvrzení žalobce a) zmatečnými a protichůdnými, zakládajícími nekonzistentnost i nevěrohodnost celého azylového příběhu, jeho vyjádření o tvrzených obavách je třeba hodnotit coby spekulativní a účelově použité.
39. V rámci azylového příběhu předestřeného žalobcem a) seznal žalovaný i další rozpory, které nebyl žalobce a) schopen vysvětlit a jež taktéž přispívají k nevěrohodnosti celého azylového příběhu. Konkrétně se jednalo o popis opuštění vlasti žalobkyní b) po její návštěvě, nejprve měla žalobkyni b) doprovázet na letiště tchánova ozbrojená ochranka, následně již hovořil o útěku žalobkyně b), nakonec se nemělo jednat o útěk, ale utajený odjezd, dle samotné žalobkyně b) nebyl při odletu z vlasti žádný problém. Významné Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

rozpory žalovaný shledal u tvrzení žalobce a) ohledně jeho sester, nejprve hovořil o jedné sestře, která se musela odstěhovat do jiného města ze strachu z únosu svých dětí, následně mluvil o dvou sestrách, jež měly ze strachu z únosu dětí opustit Pákistán, posléze po konfrontaci jeho rozdílných výpovědí tvrdil, že již v první výpovědi mluvil o obou sestrách, protože obě bydlí v jiném pákistánském městě, stejně tak mluvil o obou sestrách v souvislosti s vydíráním ze strany velkého gangstera, dle následného vyjádření jedna sestra žije v Dubaji a druhá v Saúdské Arábii, když přestal platit výpalné, objevili se v domě sester ozbrojení muži, začali je ohrožovat a ptali se na něj, po upozornění žalovaného, že se o tom dříve nezmiňoval uvedl, že se o tom zmiňoval, jen ne tak podrobně; žalovaný v uvedeném shledal pozměňování výpovědi, jak žalobce napadne, a další rozmlžování azylového příběhu místo jeho ujasnění, což dále ilustroval na tvrzení žalobce a) o odstěhování se obou sester z vlasti před rokem a půl, avšak dle pohovoru, jenž proběhl již po daném okamžiku (v květnu 2022), mluvil o jiném pákistánském městě coby současném místě pobytu obou sester, stejně tak o existenci dvou sester hovořil (v souvislosti s velkým gangsterem) až u třetího pohovoru po cíleném dotazu, v prvním pohovoru v souvislosti s velkým gangsterem mluvil jen o jedné sestře. Žalobce a) též nejprve u žalobců c) až f) negoval jakékoliv psychické potíže, následně mluvil o psychických potížích žalobce e), dle následného vyjádření původně o psychických potížích dětí nemluvil, odkázal na možnou chybu v tlumočení; žalobce e) i žalobce a) přitom uváděli angličtinu coby první jazyk, žalobce a) navíc na počátku každého pohovoru deklaroval své porozumění tlumočnickovi a proti jeho tlumočení nevzněl žádné námitky, a to ani v průběhu pohovoru, jeho tvrzení o nedorozumění kvůli anglickému jazyku seznal žalovaný účelovým. Žalovaný dále upozornil, že byl-li žalobce a) nespokojen s výpovědí některého z dalších žalobců, snažil se její hodnověrnost zpochybnit poukazováním na zdravotní či psychické potíže žalobců, jejich nepochopení jazyku, v němž byl veden pohovor, a chyby v překladu, ačkoliv předtím u žalobců podobné zdravotní potíže neuváděl a shledána u nich nebyla ani jazyková bariéra; namítáním jazykové bariéry a nepochopením otázek se pokoušel vysvětlit i vlastní rozpory ve výpovědích, na něž se v průběhu pohovorů přišlo, ač pohovory probíhaly bez potíží, žalobce a) řádně odpovídal a reagoval, stejně tak vyjadřoval i námitky k zapsaným odpovědím, v průběhu samotných pohovorů proti jazyku ani způsobu tlumočení nic nenamítal; ostatní žalobci dokládali jen totožné materiály s žalobcem a), aniž by s nimi byli podrobně seznámeni, je tak zjevné, že výpovědi ostatních žalobců pramenily z toho, co jim přikázal žalobce a), žalobci ostatně během pohovorů opakovaně odkazovali, ať se na to žalovaný zeptá žalobce a). Dle žalovaného žalobce a) taktéž hovořil o nezvěstných příbuzných až v závěrečném seznámení se s podklady, dříve nic takového netvrdil X. Žalovaný své vývody o nevěrohodnosti azylového příběhu žalobce a) (a tím i ostatních žalobců) uzavřel konstatováním, že své potíže s podnikáním žalobce a) postupně vygradoval až k obavám z mezinárodní sítě organizovaného zločinu X., své výpovědi měnil často a zásadně, vypovídal účelově, zmatečně a rozporuplně, v případě dětí i manipulativně, ač měl žalobce a) možnost uvedené rozpory vysvětlit, v průběhu azylového řízení tak neučinil a naopak se zapléтал do dalších rozporů a nepravdivých vyjádření, břemeno tvrzení přitom plně tížilo žalobce a).

40. U ostatních žalobců se závěr žalovaného o nevěrohodnosti jejich azylového příběhu odvíjel od jeho nevěrohodnosti u žalobce a) a od některých totožných rozporů a nejasností jako u žalobce a). Krom toho žalovaný seznal u ostatních žalobců i další okolnosti zakládající jejich nevěrohodnost. U žalobkyně b) se jednalo o únos bratrance žalobce a), nejprve uvedla, že nikdo neví, kde byl unesen, následně mluvila o konkrétním městě, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

udávala též odlišný rok únosu, jednou uváděla rok 2014, posléze rok 2020, přičemž sdělení jiného roku než 2014 následně negovala, hovořila rovněž o synovci, nikoliv o bratranci, a opravila se až po upozornění, k zabití osmi a následně čtyř osob uváděla jejich zabití doma, ač z materiálů vyplývá jejich zabití venku, po upozornění žalovaného se opravila na zabití některých osob doma a některých venku, v čemž byly shledány znaky účelovosti a zmatečnosti, žalobkyně b) sice prý nevěděla podrobnosti, následně mluvila o zabití doma; dle tvrzení žalobkyně b) rovněž nebyl žalobce e) schopen dokončit pohovor, a proto jí bylo uloženo doložení lékařské zprávy, žalobce e) však pohovor dokončil, posléze své tvrzení o nedokončení pohovoru popřela, v negativním rozhodnutí o mezinárodní ochraně mělo být jako důvod konstatováno nedokončení pohovoru s žalobcem e), nic takového však v rozhodnutí uvedeno není a pohovor byl standardně dokončen, nedokončení pohovoru nezmiňují ani zprávy o psychickém stavu žalobce e), její žaloba byla též rozšířena o zcela nové obavy z naverbování dětí jako dětských vojáků a k nuceným pracím, o čemž dříve nehovořila, prý o tom nic neví a vše u soudu zařizoval manžel s právníkem; konstatována byla samozřejmě plná návaznost na nevěrohodný příběh žalobce a) s tím, že žalobkyně b) uplatňovala stejné podklady, aniž by znala jejich obsah, a v některých případech odkazovala na žalobce a), jenž o dané skutečnosti ví víc. U žalobce e) bylo žalovaným zdůrazněno nejednoznačné vyjadřování se k důvodům odchodu rodiny do Malajsie, stejně jako opakované měnění důvodů, pro něž odmítá návrat do země původu, tvrdil, že se mu v České republice líbí a ve vlasti je velká kriminalita, jindy X.; dokládal totožné materiály jako žalobce a), dle žalovaného je však neuměl popsat ani vysvětlit, tudíž zřejmě uváděl, co mu přikázal žalobce a). Zrovna tak u žalobce f) dospěl žalovaný k závěru, že dokládal totožné materiály jako žalobce a), neuměl je však popsat ani vysvětlit, tudíž zřejmě uváděl, co mu přikázal žalobce a).

41. Dle soudu sice některé konkrétní důvody, pro něž žalovaný shledal azylový příběh žalobců nevěrohodný, neobstojí (k vybraným z nich se soud vyjádří níže v souvislosti s uplatněnými žalobními námitkami), avšak v celku napadené rozhodnutí ob stojí a s podstatou argumentace žalovaného se lze ztotožnit. Zásadní okolnosti, které zakládají nevěrohodnost azylového příběhu, tvoří jeho jádro a chybné vyhodnocení některých dílčích skutečností nemůže na komplexním a konečném posouzení nic změnit. Soud se zaměřil na tři konkrétní aspekty, jež jsou natolik zásadní, že v jejich světle závěr o nevěrohodnosti azylového příběhu aproboval, aniž by se podrobněji zabýval dalšími rozpory (s výjimkou okolností spjatých s konkrétními žalobními námitkami, k nimž se vyjádří níže).
42. První aspekt představuje samotný popis konkrétní hrozby a označení původců pronásledování, tedy nejryzejší podstata každého azylového příběhu. Žalobce a) nejprve hovořil o X. Značné rozpory žalobce a) uváděl ohledně X. Nekonzistentní byl žalobce a) rovněž ohledně doby, po kterou měl být v Dubaji omezen na svobodu, dle prvotního vyjádření měl být zadržen jen čtyři dny, pak jej propustili na kauci (pohovor ze dne 17. 12. 2018, s. 7), posléze uváděl coby délku pobytu ve vězení několik týdnů (pohovor ze dne 24. 3. 2022, s. 2); mezi uváděnými délkami zadržení je značný rozpor, jedná se o řádově zcela jinou dobu, u žalobce a) coby člověka, který pobývá ve vězení zřídka, nelze předestřenou nekonzistenci překlenout ani odkazem na delší dobu mezi oběma pohovory. Další rozpory (příp. jinak nevěrohodná vyjádření) představovala tvrzení žalobce a) ohledně původců pronásledování. Žalobce a) nejprve vyslovoval obavy ze soukromých osob, X., v dalším pohovoru svůj azylový příběh zásadně posunul, hovořil o tom, že X., žalobce a) tudíž oproti dřívějším tvrzením zcela změnil hlavního původce pronásledování, a to jak stran Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

konkrétní osoby, tak kvalitativně X. Je pravdou, že žalobce a) rozpor vysvětloval novou událostí, konkrétně dvěma hromadnými vraždami nejprve osmi a poté čtyř osob, avšak jejich tvrzená návaznost na osobu žalobců a jejich azylový příběh působí zcela nevěrohodně. Předně samotné zprávy doložené žalobci vyvrací podíl X. na vraždě osmi osob X., jednalo se o spor mezi dvěma klanů, dle mediálních zpráv byla prvotní příčinou šarvátka dětí z obou klanů (překlady dokumentů na č. l. 252 – 267 správního spisu žalobce a), dle policejních zpráv obsahujících vyjádření svědků (poškozených) byla důvodem incidentu vzájemná hádka, k níž došlo před několika dny (překlady dokumentů na č. l. 268 – 275 správního spisu žalobce a); podílu X. na vraždě čtyř osob pak nic nenasvědčuje, jeden z novinových článků se sice stručně zmiňuje o zapletení X. do vraždy osoby s totožným křestním jménem, jako měla jedna ze čtyř zavražděných, má-li se ale jednat o stejnou osobu, je zde potom další rozpor, neboť článek je datován k 25. 1. 2018 (překlad na č. l. 261 správního spisu žalobce a), avšak dle tvrzení žalobce a) mělo k vraždě čtyř osob dojít v listopadu 2021 (pohovor ze dne 5. 5. 2022, s. 2), a to kvůli snaze vyšetřit předchozí vraždu osmi osob, k níž došlo dne 9. 5. 2020 (pohovor ze dne 24. 3. 2022, s. 3). Dále žalobce a) hovořil o X. Konečně je velice nepravděpodobné, že X.; žalobci přitom nepatří k mocným ani společensky exponovaným osobám (žalobce a) působil v Dubaji víceméně jako řadový podnikatel), X. Žalobcův azylový příběh tudíž trpěl zjevnými a zásadními rozpory stran konkrétních hrozeb a v určité míře i ohledně původců pronásledování, což způsobilo jeho nevěrohodnost především co do vnitřní konzistence.

43. Druhým aspektem je obrácení se na státní orgány (policii) s žádostí o pomoc, tedy snaha nalézt vnitrostátní ochranu; až absence ochrany v zemi původu zakládá možnost udělit mezinárodní ochranu. Žalobce a) se s rodinou vyskytoval v Pákistánu, Dubaji a Malajsii, v průběhu azylového řízení byl žalovaným dotazován, zda se v uvedených místech obrátil na policii s žádostí o pomoc, žalobce a) však i v daném aspektu uváděl odlišné a rozporné údaje, a to i krátce po sobě v rámci jednoho pohovoru. Žalobce a) nejprve hovořil o obrácení se na dubajskou policii stran X. (pohovor ze dne 17. 12. 2018, s. 2 protokolu), ohledně X. se ale na policii v Pákistánu, Malajsii ani Dubaji neobrátil (pohovor ze dne 17. 12. 2018, s. 3 protokolu), v Malajsii se na policii neobrátil, jelikož mu kamarád (resp. známý policista, který k němu chodil nakupovat) sdělil, že by si podáním trestního oznámení jen uškodil a přitížil, oficiálně to proto nijak neřešil (pohovor ze dne 17. 12. 2018, s. 3 a 4 protokolu). V pozdějším pohovoru provedeném dne 24. 3. 2022 však žalobce a) sděloval rozporné údaje jak ve vztahu k předchozímu pohovoru, tak rovněž v rámci tohoto pohovoru samotného. Uváděl, že v souvislosti s X. několikrát telefonicky kontaktoval pákistánskou policii, posléze, že kontaktoval policii v Dubaji a Malajsii, osobně nikoho nekontaktoval, vše probíhalo po telefonu, následně, že kontaktoval jen pákistánskou policii, nakonec, že kontaktoval policii v Pákistánu, Dubaji i Malajsii, v Malajsii šel na policii, policisté mu řekli, že je cizinec a má se s gangstery domluvit, chce-li podat trestní oznámení, má přijít druhý den ráno, druhý den k nim však přišli Tamilové a ptali se, proč chodí na policii, zjistil tak spojení policie s gangstery, urychleně si zajistil cestu do České republiky a odletěl sem (pohovor ze dne 24. 3. 2022, s. 6 a 7 protokolu). Z udaných informací není tudíž vůbec zřejmé, zda se žalobce a) obrátil v jednotlivých místech na policii, někdy uváděl, že ano, jindy, že nikoliv, někdy mluvil výlučně o telefonickém kontaktování, jindy hovořil o osobním kontaktu, v případě Malajsie nejprve příchod na policii a pokus o oficiální řešení situace negoval, neboť mu to poradil kamarád (známý policista), dle pozdějšího vyjádření se měl na malajsijskou policii dostavit osobně; přitom při časových prodlevách v řádu let sice nelze po žalobci a) požadovat shodu Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

v různých detailech, avšak v souvislosti s okolnostmi, které pociťoval jako život ohrožující nejen pro sebe, ale i své nejbližší, není nepřiměřené požadovat zcela základní informaci, zda se na jednotlivých místech obrátil s žádostí o pomoc na vnitrostátní (policejní) orgány. Pro doplnění soud uvádí, že nevěrohodně vyznívá i vysvětlení, proč by se žalobce a) nemohl obrátit na pákistánskou policii, X., nejprve hovořil o nutnosti dostavit se osobně na policii, několikrát ji kontaktoval telefonicky, ale vyžadovali jeho osobní přítomnost, na pákistánského advokáta se obrátit nemůže, jelikož to stojí peníze a v Pákistánu se nedá spolehnout ani na advokáta, krom toho kontaktoval nějakou právní kancelář, avšak rovněž vyžadovali jeho osobní přítomnost (pohovor ze dne 24. 3. 2022, s. 6 protokolu), jak však uvedl žalobce a) později, již od června 2020 jej zastupuje právník ve věci zabití osmi osob (pohovor ze dne 5. 5. 2022, s. 2). Z udaných informací nebylo možno dovodit, zda se žalobce a) alespoň pokusil využít ochranu v zemi původu, přitom jde o zcela klíčovou otázku, bez jejího zodpovězení nebylo možno vyslovit, zda mají žalobci nárok na mezinárodní ochranu, v případě možnosti využít vnitrostátní ochrany totiž není namístě její udělení v žádné z jejích forem.

44. Třetí aspekt se týká žalobcovy sestry (příp. sester), nejde sice o natolik bazální okolnost jako v prvních dvou aspektech, ale jedná se o velice výstižnou ilustraci vnitřní rozpornosti azylového příběhu. Žalobce v některých případech hovořil o sestře, v jiných případech o dvou sestrách. Dále odlišně mluvil o kontaktování sester přívrženci velkého gangstera, nejprve zmiňoval jednu sestru, která se z obav před únosem dítěte přestěhovala do jiného pákistánského města (pohovor ze dne 17. 12. 2018), pak měly po odjezdu žalobce a) z Dubaje do Malajsie vyhrožovat oběma sestrám, které měly po roce zcela opustit Pákistán, následně v témže pohovoru dospěl k tomu, že se v domě jeho sester objevili ozbrojení muži a začali je ohrožovat, načež se sestry lekly a odjely z Pákistánu (pohovor ze dne 5. 5. 2022), konečně se sester na něj měli vyptávat lidé, tak se odstěhovaly z Pákistánu (pohovor ze dne 3. 6. 2022). V souvislosti se sestrami tak žalobce a) hovořil o lidech, kteří se na něj vyptávali, případně sestrám vyhrožovali, o ozbrojencích v domě sester původně vůbec nehovořil, uvedené sdělil až na samém konci pohovoru dne 5. 5. 2022, o necelý měsíc později již znovu hovořil jen o vyptávání se sester na něj ze strany lidí. Zjevný rozpor potom představovala tvrzení o přestěhování se sester (případně sestry). Nejprve se jednalo o přestěhování se do jiného města v Pákistánu, po odstěhování se žalobců do Dubaje měl jejich dům zůstat prázdný, protože sestry se již předtím měly přestěhovat do jiného města (s. 2 a 3 protokolu k pohovoru ze dne 3. 6. 2022), dle dřívějšího tvrzení se ale sestra musela odstěhovat do jiného pákistánského města až poté, co po nich pátrali přívrženci velkého gangstera (s. 4 protokolu k pohovoru ze dne 17. 12. 2018). Následně žalobce a) rozporně hovořil i o přestěhování se sester z jiného pákistánského města mimo společnou vlast, nejprve uváděl, že po odjezdu z Dubaje do Malajsie (roku 2014) po něm jeho nepřátelé začali pátrat, pak začali vyhrožovat sestrám únosem jejich dětí, proto obě sestry po roce odjely z Pákistánu, hned v následujícím vyjádření vyslovil, že obě sestry žijí v jiném pákistánském městě (pohovor ze dne 5. 5. 2022, s. 4 protokolu), v dalším pohovoru datoval odjezd sester z vlasti do období před jeden a půl rokem (pohovor ze dne 3. 6. 2022, s. 2 protokolu). Poslední údaj o přestěhování se sester z Pákistánu před jeden a půl rokem (tedy ke konci roku 2020) se neshoduje ani s jedním z dřívějších tvrzení, podle nichž za prvé, obě sestry měly žít ještě v květnu 2022 v jiném pákistánském městě a za druhé, po přestěhování se žalobce a) do Malajsie roku 2014 mělo být sestrám vyhrožováno, a ty následně po roce opustily Pákistán. Pomine-li soud hovoření tu o jedné, tu o obou sestrách, které by bylo možné vysvětlit nedokonalým používáním množného čísla žalobcem a), Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

objevují se na příkladu žalobcových sester dvě tendence typické pro celý azylový příběh žalobce a), a tím i ostatních žalobců, předně se jedná o gradaci sdělením okolnosti, která není nikdy dříve (a případně ani poté) uváděna (napadení sester ozbrojenci v jejich domě), za druhé jde o udávání rozporných údajů, z nichž není možné zjistit, jaká skutková tvrzení mají být ta „správná“, tj. co vlastně žalobce a) v rámci svého azylového příběhu tvrdí.

45. Azylový příběh žalobce a) tudíž nemohl obstát především pro svou vnitřní nekonzistentnost, některé rozpory byly natolik výrazné a bazální, že způsobovaly nevěrohodnost azylového příběhu jako celku. Vzhledem k tomu, že azylový příběh žalobce a) se týkal i všech ostatních žalobců, kteří nad jeho rámec žádné důvody relevantní ve vztahu k mezinárodní ochraně neuváděli, nezbylo než konstatovat nevěrohodnost azylového příběhu i u všech ostatních žalobců. U ostatních žalobců se objevovala velmi omezená a povšechná znalost azylového příběhu rodiny a ve vícero případech žalobci v různých aspektech odkazovali na žalobce a), což je logické, když svůj azylový příběh odvíjeli výlučně od jeho situace, na druhou stranu nebyli dostatečně způsobilí vysvětlit přdestřené rozpory a nemohli tak zvrátit závěr plynoucí z výpovědi žalobce a).
46. Byl-li azylový příběh žalobců shledán nevěrohodný jako celek, nemělo by smysl zabývat se posouzením, zda by v případě jeho věrohodnosti žalobcům náležely azyl či doplňková ochrana; ostatně potíže by v daném případě nastaly už při identifikování konkrétní hrozby, která by musela být ve vztahu k jednotlivým důvodům pro udělení mezinárodní ochrany hodnocena, jelikož ani tato okolnost nebyla s ohledem na vnitřní nekonzistenci azylového příběhu postavena zcela najisto. K irelevanci věcného hodnocení azylového příběhu poté, co byl shledán nevěrohodný jako celek, se vyslovil NSS v usnesení ze dne 21. 3. 2023, č. j.: 5 Azs 35/2022 – 29: *„Aniž by se tedy Nejvyšší správní soud nutně ztotožňoval s některými dílčími argumenty žalovaného či krajského soudu při hodnocení jednotlivých aspektů výpovědi stěžovatele, souhlasí, vzhledem k popsaným zásadním nesrovnalostem, s jejich celkovým závěrem o nehodnověrnosti azylového příběhu stěžovatele jako celku. Vzhledem k tomuto závěru již není třeba, aby Nejvyšší správní soud posuzoval přijatelnost kasační stížnosti ve světle v ní uplatněných námitek vztahujících se k dalším otázkám, neboť za situace, kdy byla hodnověrnost vyličeného azylového příběhu stěžovatele zpochybněna jako celek, nemá smysl se zabývat hypotetickou otázkou, zda by v případě, pokud by se o hodnověrnou výpověď jednalo, byly splněny podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu či pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.“*
47. Soud po konstatování nevěrohodnosti azylového příběhu žalobců jako celku přistoupil k vypořádání konkrétních žalobních námitek.
48. Žalovaný předně respektoval závazný právní názor vyslovený ve zrušujících rozsudcích Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 12. 2021, č. j.: 28 Az 9/2020 – 160, 28 Az 10/2020 – 150 a 28 Az 11/2020 – 160, pokusil se odstranit rozpory ve výpovědích žalobců, o shledaných rozporech byli žalobci informováni a bylo jim více než dostatečně umožněno se k nim vyjádřit, do správních spisů byly taktéž založeny protokoly o pohovoru s ostatními žalobci. Žalovaný se správně zaměřil na vyhledávání rozporů ve výpovědích, jelikož jejich nedostatečné konstatování (příp. absence snahy je odstranit) mu v zásadě bylo vytčeno zrušujícími rozsudky. Některým rozporům, jak bude uvedeno níže, sice soud nepřisvědčil, v celku však hodnocení azylových příběhů žalobců coby nevěrohodných ob stojí. Žalovaný se přitom po zrušení předchozích rozhodnutí důkladně snažil (mj. právě provedením dalších pohovorů) dostat zásadě materiální pravdy a dostatečně zjistit skutkový stav věci. Soud si je plně vědom komplexity azylového příběhu, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

plynutí času mezi prvním a dalšími pohovory i omezenými možnostmi v reprodukování azylového příběhu žalobci b) až f), výše předestřené rozpory však byly natolik výrazné, že je nebylo možno vysvětlit danými faktory. Je pravdou, že v řízení o mezinárodní ochraně žadateli v zásadě stačí podepřít svůj azylový příběh věrohodnou výpovědí (právě s ohledem na rozložené důkazní břemeno mezi žadatele a správní orgán), avšak přesně to se žalobci a) a jeho prostřednictvím ani ostatním žalobcům, jejichž azylový příběh byl přímo a nedílně odvislý od azylového příběhu žalobce a), nezdařilo. Žalovaný se s ohledem na závěry zrušujících rozsudků krajského soudu v novém řízení v zásadní míře zaměřil na prověřování rozporů ve výpovědích žalobců, zejm. žalobce a), jeho snahu osvětlit rozpory s případným zaměřením se na problematická místa nelze směřovat s absencí nestrannosti, žalovaný v napadených rozhodnutích zjištěné rozpory popsal odpovídajícím způsobem, aniž by je relevantně v neprospěch žalobců zkreslil, jakkoliv v některých, méně podstatných, okolnostech vyslovil závěr o rozporu nepřiléhavě. Snaha osvětlit rozpory přitom byla nezbytnou podmínkou řádného zjištění skutkového stavu; jak uvedl NSS již v právní větě k rozsudku ze dne 6. 2. 2008, č. j.: 1 Azs 18/2007 – 55: „Zjistí-li správní orgán, že výpovědi žadatelů o azyl o týchž skutečnostech si odporují, je jeho povinností poskytnout těmto žadatelům možnost rozpory vysvětlit, jinak je závěr správního orgánu o nevěrohodnosti takových výpovědí v rozporu s § 3 správního řádu z roku 2004.“

49. Je nicméně pravdou, že některé konkrétní rozpory jsou logicky vysvětlitelné, avšak to se netýká skutečně zásadních rozporů, pro něž byl azylový příběh žalobců shledán nevěrohodným. V zásadě lze přisvědčit žalobcům, že sémantický rozdíl mezi útekem a odjezdem, X. nejsou okolnosti svědčící samy o sobě nevěrohodnosti, jde nicméně o detaily, jež ani nemohou věrohodnosti azylového příběhu jako celku nikterak napomoci. Stejně tak je pravdou, že žalobci e) a f) i vzhledem ke svému věku pochopitelně nemohli mít takové povědomí o potížích žalobce a), a tím i celé rodiny, nicméně zásadní rozpory, pro něž bylo nutné konstatovat nevěrohodnost celého azylového příběhu, obsahovala už izolovaná vyjádření žalobce a), kontext tvrzení žalobců e) a f) k tomu nebyl vůbec potřebný, na druhou stranu s ohledem na jejich omezenou znalost potíží rodiny nemohla vyjádření žalobců e) a f) ani vyjasnit rozpory obsažené v tvrzeních žalobce a) a přispět tak ke zvěrohodnění azylového příběhu rodiny. Rozpor spočívající v označení unesené osoby zároveň coby synovce i bratrance není nepochopitelný a zcela nelogický, je obecně známé, že v rozlišování mezi těmito pojmy se i v běžné řeči nezřídka chybí, znovu jde však o detail, na němž nestojí závěr o nevěrohodnosti celého azylového příběhu. Uvedl-li žalovaný, že žalobce a) výpovědní hodnotu pohovorů ostatních žalobců degradoval, jde o příliš explicitní výraz, nicméně určitá snaha žalobce a) usměrnit výpověď žalobců e) a f) (a vlastně i žalobkyně b) lze dovodit z jejich pohovorů, stejně jako z předložení totožných materiálů; nicméně, ani bez toho by nebyla výpovědní hodnota vyjádření žalobců e) a f) příliš významná; jak uvedeno výše, oba žalobci neměli i vzhledem ke svému nízkému věku o potížích rodiny dostatečné povědomí, o nějakých potížích nad rámec tvrzení žalobce a) sice hovořili, ale evidentně neměli do situace takový vhled, aby dostatečně vysvětlili, oč přesně se jednalo a jaké konkrétní potíže měl žalobce a), a tím i celá rodina žalobců. Stejně tak žalobkyně b) nemohla vyjasnit rozpory v azylovém příběhu rodiny, během pohovorů uplatnila obdobná tvrzení jako žalobce a), činila tak ale značně obecně, podrobnosti neznala, na žalobce a) opakovaně odkazovala; sdělila též, že ona ani ostatní žalobci nemají jiné důvody žádosti o mezinárodní ochranu než žalobce a), celá rodina má totožný problém (pohovor s žalobkyní b) ze dne 19. 12. 2018, s. 5 protokolu). Žalovaný se nezpronevěřil pravidlu o rozloženém důkazním břemenu v azylových věcech, žalobci a) se Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

však nezdařilo prezentovat věrohodný azylový příběh, přitom požadovat alespoň vlastní věrohodnou výpověď po žadatelích o mezinárodní ochranu je plně namístě; pokud by žalovaný ponechal celé důkazní břemeno na žalobcích, bez dalšího by žádosti o mezinárodní ochranu nevyhověl z důvodu nedoložení předestřených tvrzení, tak ale žalovaný nepostupoval a zaměřil se na výpověď žalobců, ověřoval její věrohodnost a snažil se vysvětlit rozpory (jak k tomu byl zavázán zrušujícími rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové); z důvodu nevěrohodné výpovědi, která zatěžovala azylový příběh žalobců jako celek, však žalobce a) (a s ním ani ostatní žalobci) neunesli ani tu část důkazního břemene, kterou po nich bylo třeba žádat. X.; především ale doložené materiály k vraždě osmi osob vyvracely návaznost vraždy na azylový příběh žalobců, příčinou byla i dle jednotlivých aktérů, kteří vypovídali na pákistánské policii, hádka mezi dvěma klaný, jež následovala po šarvátce dětí z obou klanů; X. Zprávy o zemi původu jsou nepochybně relevantní, avšak žalobci neposkytli věrohodný azylový příběh, s nímž by bylo možno zprávy o zemi původu konfrontovat, žalovaný je tudíž mohl hodnotit jen velmi obecně ve vztahu k povšechně specifikované pákistánské rodině bez konkretizovaného azylového příběhu, což učinil.

50. Napadená rozhodnutí jsou též plně přezkoumatelná, žalovaný se především důkladně a v souladu se závazným právním názorem krajského soudu snažil ověřit věrohodnost azylového příběhu žalobců a vyjasnit rozpory, následně důkladně odůvodnil, jakými rozpory je azylový příběh zatížen a proč je třeba jej shledat nevěrohodným. Za daných okolností nebylo možné předestřený azylový příběh přičítat žalobci a) ani jiným žalobcům; jakkoliv v případě věrohodného azylového příběhu by bylo třeba zkoumat, nakolik by se týkal pouze žalobce a) a nakolik by zatěžoval i ostatní žalobce. V uvedených mezích sice žalovaný (s ohledem na nevěrohodnost azylového příběhu však toliko podpůrně) hovořil o potížích týkajících se jen žalobce a), právě odkazem na využití vnitrostátní ochrany u ostatních žalobců však evidentně kalkuloval i s dopady potíží na ostatní žalobce. Byl-li azylový příběh shledán nevěrohodným, nebylo namístě, aby žalovaný nad rámec obecného důkladně věcně posuzoval důvody pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. K důvodům pro udělení azylu žalovaný uvedl, že i přes nevěrohodnost azylového příběhu byl příčinou potíží nějaký obchodní spor, což nepředstavuje žádný z taxativně uvedených důvodů dle ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu, tedy ani pronásledování kvůli příslušnosti k sociální skupině; s tím se lze ztotožnit. Dostatečné bylo ve stanovených mezích též posouzení důvodů pro udělení doplňkové ochrany, s ohledem na nevěrohodný azylový příběh mohlo dojít jen na velice obecné posouzení, s nímž souvisela právě situace pákistánských občanů, kteří se vrátili ze zahraničí coby žadatelé o mezinárodní ochranu, nelze-li shledat okolnosti, jež by možné vážné újmy nasvědčovaly, není vadou, pokud napadené rozhodnutí neprovedlo explicitně test reálného nebezpečí; k důvodu pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu a souvisejícímu nejlepšímu zájmu dítěte se žalobci poprvé vyslovili až v průběhu jednání, tedy po lhůtě k uplatnění žalobních bodů, stručně lze nicméně uvést, že žalobci představují kompletní a kompaktní rodinu, pokud by byla rodina nucena vycestovat, nebude v zájmu nezletilé žalobkyně, aby nenásledovala zbytek rodiny, krom toho žalobci nevyslovili žádnou natolik závažnou okolnost, v důsledku které by, byť s přihlédnutím k zájmu nezletilého dítěte, byly pouhým vycestováním žalobců porušeny mezinárodní závazky České republiky. Žalovaný taktéž vyhovujícím způsobem odůvodnil, proč situace žalobců není případem hodným zvláštního zřetele a nelze jim tak udělit azyl dle ustanovení § 14 zákona o azylu; žalovaný vyložil, že humanitární azyl se Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

uděluje ve výjimečných případech, v nichž by bylo nehumánní azyl neudělit, na základě toho se zabýval rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobců, jakož i jejich věkem, zdravotním stavem a komplexností situace rodiny jako celku, přičemž, jak jasně a správně konstatoval, u rodiny se neobjevil žádný důvod hodný zvláštního zřetele. Za situace, kdy u žalobců nebylo nalezeno nic, co by způsobovalo nehumánnost neudělení azylu, nebylo nezbytné, aby žalovaný podrobně obecně vyložil, co přesně by považoval za důvod hodný zvláštního zřetele, zvláště když jde o problematiku důkladně projudikovanou (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2004, č. j.: 2 Azs 8/2004 - 55), krom toho samotný odkazovaný rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2008, č. j.: 7 As 13/2007 - 56, uvádí, že absence obecného vymezení neurčitého právního pojmu nemusí být důvodem pro zrušení rozhodnutí; určité psychické potíže, které jsou přítomny u žalobce e), jednoznačně nejsou natolik závažné, aby mohly představovat případ hodný zvláštního zřetele, zvláště když rodina zůstane pohromadě, humanitárním případem by mohlo být toliko zvlášť těžké postižení, což u žalobce e) zjevně není naplněno.

51. Doba, která uplynula od příjezdu žalobců do podání azylové žádosti, ani shledání pouhé legalizace pobytu coby jediného motivu žádosti o mezinárodní ochranu, jakkoliv lze mít k jejich reflexi žalovaným výhrady, nepředstavovaly nosné důvody napadených rozhodnutí, závěry žalovaného vyslovené v této souvislosti tudíž nezakládaly vadu, jež by způsobovala nezákonnost rozhodnutí o věci samé.
52. Soud tudíž nemohl přisvědčit ani konkrétním žalobním námitkám prezentovaným v žalobách a jejich doplněních, případně rozvedených v průběhu jednání.
53. Ze všech výše uvedených důvodů soud žaloby podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodné zamítl.
54. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci neměli ve věci úspěch, proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. října 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.